PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 838 (6272) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 10 martie 1970

ACTUALITĂȚI

Tragerea la sorți pentru europenele de tenis de masă

Ieri, la Moscova, a avut loc tragerea la sorți pentru stabilirea tablourilor concurenților și a grupelor cu echipele care vor participa la campionatele europene de tenis de masă. S-au înscris 166 de sportivi din 23 de țări (68 la feminin și 98 la masculin). Atît la echipe feminine cît și la cele masculine au fost alcătuite cîte cinci grupe.

Iată componența grupelor feminine:

I: R. F. a Germaniei, Suedia, Scoția;

II: U.R.S.S., Iugoslavia, Franța, Bulgaria;

III: Cehoslovacia, Polonia, Olanda, Luxemburg;

IV: Ungaria, ROMÂNIA, Austria, Grecia;

V: Anglia, R. D. Germană, Belgia, Finlanda.

•

LA PLEVEN, ATLEȚII PITEȘTENI AU CUCERIT „CUPA LIBERTĂȚII". În orașul Pleven (Bulgaria) s-a desfășurat o interesantă competiție de cros dotată cu „Cupa libertății". Au luat parte și sportivi de la C.S.O. Pitești, care au reușit să se claseze pe primul loc pe echipe, cîștigînd „CUPA LIBERTĂȚII".

•

STEAUA — SELECȚIONATA ISRAELULUI, LA VOLEI. În continuarea turneului întreprins în țara noastră, Selecționata masculină de volei a Israelului va întîlni azi, în sala Floreasca, de la orele 18, echipa Steaua.

•

CONCURS REPUBLICAN DE PENTATLON MODERN. Pentaloniștii noștri fruntași iau mîine startul în prima competiție a anului, „Cupa primăverii". Prima probă, călăria, de la ora 15, la baza hipică Steaua. Participă sportivi de la cluburile Steaua, C.S.M. Sibiu, CFR Timișoara și Universitatea Buc.

Cu toată opoziția apărării adverse, Gruia va marca în stilul său caracteristic golul victoriei — aducînd României titlul de campioană a lumii.

Telefoto: AGERPRES

FINALA DE LA PARIS NU PUTEA AVEA DECÎT O ÎNVINGĂTOARE: ECHIPA ROMÂNIEI

COMENTARII ale trimisului nostru special la C.M. de handbal CALIN ANTONESCU

Se făcuse destul de tîrziu duminică seara cînd am părăsit Palais du Handball. Tribunele goale își pierduseră farmecul, nemaipăstrînd nimic din clocotul prin care cei peste 7 000 de spectatori îi oferiseră o atmosferă și un colorit unic. Luminile reci și difuze dădeau tartanului o culoare stinsă, mată, fără strălucirea roșului aprins dinainte. Aici, pe dreptunghiul acesta de plastic, care arată ca o plită ce se răcește, s-a consumat una dintre cele mai pasionante dispute sportive, o întrecere ce părea că nu se mai sfîrșește: finala celei de a VII-a ediții a C.M. de handbal masculin. Finala ediției în care selecționata română și-a recuperat fotoliul de onoare, primind la urmă medaliile de aur și cupa pe al cărei piedestal numele ROMÂNIA mai este înscris de două ori. Acum, după sosirea la București, pe lemnul octogonal ce susține trofeul de argint va apare o a treia plăcuță — fapt unic în handbal — cu numele țării noastre.

Este fără îndoială O VICTORIE DE MARE PRESTIGIU, UN SUCCES CARE A ÎNDREPTAT ATENȚIA CERCURILOR SPORTIVE DIN EUROPA ASUPRA SELECȚIONATEI ROMÂNE — O VERITABILĂ FORȚĂ PRIN EXCELENTA ÎMBINARE A UNUI ÎNALT GRAD DE TEHNICITATE CU O INTELIGENȚĂ TACTICĂ DE PRIM ORDIN ȘI CU O EXPERIENȚĂ COMPETIȚIONALĂ IREPROȘABIL VALORIFICATĂ.

Nu încape nici un dubiu că fără aceste calități victoria finală ar fi fost cu totul imposibilă chiar dacă șansa ar fi suris selecționatei tricolore. *Culmea este că, dimpotrivă, în ciuda unor „feste" ale destinului (cea mai crudă dintre ele a fost maniera de a conduce — nu greșelile! — a cuplului de arbitri din finală) echipa noastră reprezentativă nu și-a pierdut calmul și strîngînd din dinți a căutat să lupte cu multă fantezie pentru victorie. Este adevărat că* uneori, pe parcursul acestei dificile întreceri, au apărut momente de relaxare prematură, de facilitate în joc, de pierdere în ultimă instanță a gustului golului. Nimeni nu poate contesta acest lucru. DAR NIMENI N-AR ÎNDRĂZNI SĂ AFIRME CĂ A VĂZUT O ECHIPĂ ALCĂTUITĂ DIN SPORTIVI CU STRUCTURI SUFLETEȘTI DIFERITE FUNCȚIONÎND LA UN CAMPIONAT MONDIAL CU PRECIZIA UNUI CEASORNIC. Pesimiștii — au fost dintre aceștia și în preajma echipei românе — nu mai pot spune că tricolorii nu se întorc cu palmaresul imaculat, ca urmare a meciului pierdut în fața selecționatei R.F. a Germaniei. Dar cine a scăpat cu fața curată din acest vertiginos carusel de jocuri? *Nici măcar adversarii noștri din finala de duminică nu ar fi etalat o asemenea performanță deoarece și ei au gustat din pocalul înfrîngerii în preliminarii (9—11 cu Suedia). Astăzi nu mai este o exagerare cînd apreciem că* era aproape imposibil pentru o echipă să treacă prin furcile caudine ale calificării, ajungînd pe cea mai înaltă treaptă a podiumului după un marș triumfal. *De la primele partide desfășurate aici în Franța toată lumea a înțeles că raportul de forțe pe plan mondial s-a modificat serios realizînd apropieri valorice spectaculoase și cu consecințe competiționale pe care ne încăpățînăm încă să le numim în mod conservator surprize.* Acum trebuie să înțelegem că eliminarea selecționatei Uniunii Sovietice din rîndul primelor 8 clasate, treapta a șaptea în ierarhia mondială pe care o ocupă în prezent fosta campioană a lumii, Cehoslovacia, sau faptul că învingătorii din ianuarie ai echipei române, handbaliștii polonezi, au plecat spre casele lor

La dineul oferit echipelor participante la campionatul mondial de handbal, președintele federației franceze, Nelson Paillou, a înmînat căpitanului reprezentativei române, o splendidă cupă din cristal de Sèvres, ca dar din partea președintelui Republicii Franceze, Georges Pompidou.

(Continuare în pag. a 4-a)

Insemnări de la plenarele C.J.E.F.S.

REZULTATELE — SUB VOCAȚIA SPORTIVĂ A CLUJULUI

Plenarele consiliilor sportive județene au recurs, de regulă, la analize intrinseci. S-a marcat, astfel, momentul actual al dezvoltării sportive și, în relație cu el, au fost trecute în revistă progresele înregistrate de la Conferința pe țară (iulie 1967), au fost anticipate acumulările următorilor doi ani (perioadă ce vine să întregească ciclul olimpic 1968—1972), au fost dezvăluite lipsurile și cauzele care le-au generat, s-au propus modalități pentru înlăturarea lor.

Dar, în afara unei astfel de analize — cînd lucrurile sînt comparate cu ele însele, din diferite etape ale dezvoltării — fiecare plenară a recurs (măcar adiacent) și la o analiză extrinsecă: a raportat rezultatele obținute atît la cerințele naționale, cît și în raport cu realizările celorlalte județe cu care se află în întrecere.

Privit, astfel, din primul unghi, Clujul sportiv a făcut progrese vizibile. Și-a îmbunătățit apreciabil baza materială, oferind performanței numeroase laboratoare de lucru și facilitînd unui mare număr de tineri practicarea exercițiului fizic organizat, a asigurat sportului de performanță un cadru organizatoric superior ce a influențat pozitiv și direct nivelul tehnic al rezultatelor în majoritatea ramurilor de sport, a îmbunătățit sensibil procesul de instruire și a dat un caracter mai eficient și sistematic muncii de control — factori hotărîtori în ridicarea performanțelor sportivilor clujeni pe plan național și internațional — a extins activitatea secțiilor școlare și a centrelor de inițiere, asigurînd sportului de performanță o serioasă bază de masă, iar selecției un caracter mai riguros și mai științific, a înscris la capitolul „maestru al sportului" 21 de noi nume.

Apelind la limbajul cifrelor, aceste acumulări ar putea fi exprimate în următoarea situație comparativă:

	1967	1969
Titluri de campioni europeni	1	2
Titluri de campioni balcanici	1	6
Titluri de campioni naționali (seniori și juniori)	53	84
Recorduri balcanice	1	2
Recorduri naționale	41	[illegible]
Participanți la diferite forme competiționale ale activității de masă	180 000	240 000

Privit, însă, din celălalt unghi, Clujul rămîne dator. Pornind de la niște parametri reali: baza sportivă (calculată a se ridica la o valoare ce situează județul imediat după municipiul București), numărul cadrelor de specialitate și al medicilor (estimat la o cifră care conferă acestui județ tot poziția a doua), elementul uman (foarte numeros, aici activînd 5 cluburi universitare), tradiția (de departe locul I), tabloul activității sportive clujene — așa cum aprecia tov. EMIL GHIBU, vicepreședinte al C.N.E.F.S. — ar trebui să fie următorul: **numărul studenților care practică exercițiul fizic organizat să reprezinte locul I pe țară; comportarea echipelor sătești în competițiile cu caracter republican să exprime cel puțin poziția a doua în clasament; minimun trei echipe școlare ce activează în divizia națională a școlarilor și juniorilor să fie campioane naționale; echipele studențești să dețină în clasamentele generale ale disciplinelor la care activează, pozițiile 1—2—3.**

Dar, de la acest tablou pe care îl reclamă parametrii amintiți pînă la cel actual, este o distanță apreciabilă, ceea ce conduce la concluzia că, deși județul Cluj reprezintă o forță a activității sportive în general, el este departe de a-și fi împlinit misiunea, că, deși această zonă a înregistrat un salt apreciabil, acesta nu este unul neașteptat, ci reprezintă un progres real și firesc (urmarea investițiilor și a muncii cadrelor de specialitate), că rezultatele județului Cluj sînt SUB VOCAȚIA SA SPORTIVĂ.

Care ar fi resorturile ce ar putea propulsa Clujul la dimensiunile anticipate? Le-au subliniat însăși lucrările plenarei prin intervențiile participanților, puncte de vedere care — înregistrate și urmărite în laturile lor bune — vin să completeze vastul plan de măsuri elaborat de forul diriguitor al activității sportive din județul Cluj, plan ce prevede acestei zone un nivel de dezvoltare a rezultatelor pe măsura vocației sale sportive.

Nușa MUȘCELEANU

Cei mai tineri campioni de seniori ai țării — Gheorghe Fazekaș și Beatrice Huștiu, — laureații campionatului republican de patinaj artistic, numără împreună 28 de ani!

Foto: M. THEO

PATINATORII ȘI-AU ÎNCHEIAT ÎNTRECEREA

Aseară, sub cupola palatului de gheață, a răsunat ultimul gong al întrecerilor pentru titlurile de campioni la patinaj. La capătul unor spectaculoase evoluții în proba figurilor libere, reprezentanții categoriilor de juniori au încheiat lupta pentru înaltele distincții.

Iată rezultatele:

JUNIORI I, Fete: 1. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) 1222,2 p; 2. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 1159,2 p; 3. Adriana Preda 1072,1 p; Băieți: 1. M. Ion (Șc. sp. 2) 1137,1 2. O. Goga (IEFS) 1124,1 p, 3. A. Bulete (Șc. sp. 2) 1046,7 p. JUNIORI II Fete: 1. Gabriela Voica (ASCPMB) 660,4 p; 2. Cornelia Picu (Șc. sp. 2) 616,3 p; 3. Elke Seewald (Petrolul) 605,6 p; 4. Mirela Goleanu (Dinamo) 571,2 p; Băieți: 1. D. Panait (Constructorul) 553,3 p; 2. P. Dragomir (Constructorul) 503,3 p.

Rd. V.

DIN INIMĂ, CELE MAI SINCERE FELICITĂRI!

Nici nu au trecut cîteva ore de la superba victorie a handbaliștilor noștri, și telexul redacției a și început să fie asaltat de mesaje de felicitare, trimise din toate colțurile țării și chiar de peste... mări. Cerîndu-ne scuze pentru faptul de a nu putea să încredințăm tiparului toate telegramele recepționate, publicăm mai jos cîteva dintre ele, pe cele primite încă în seara marii izbînzi.

„Echipajul navei Oltenia, aflată în drum spre patrie, felicită călduros echipa de handbal pentru succesul obținut" — semnează Dragomir Paul.

Din Focșani, familia Marcu se grăbește să ne scrie: „Din toată inima felicitări campionilor mondiali!"

Mihai Cavajdan, salariat al nodului de cale ferată Oradea, este autorul următoarei telegrame: „Vă rugăm, să transmiteți sincere și calde felicitări componenților echipei noastre naționale de handbal cu ocazia cîștigării, pentru a treia oră, a campionatului mondial".

În sfîrșit, iată două telegrame avînd ca adresă a expeditorului, orașul Brașov: „Cu trup și suflet alături de echipa de handbal a României, de antrenorii ei și de toți cei care au contribuit la pregătirea acestui splendid succes" (semnează Angelescu, arbitru de handbal) și „Dînd dovadă de un înalt patriotism, luptînd cu o voință extraordinară, voi, dragi handbaliști, ați arătat întregii lumi că sînteți cei mai buni. Excelentelor condiții create de conducerea de partid și de stat voi le-ați răspuns astăzi cucerind, după o dramatică finală, cununa de lauri acordată campionilor lumii. Din inimă, cele mai sincere felicitări!" (ing. Lungu Gheorghe).

La aceste emoționante rînduri nu putem adăuga decît — încă o dată — felicitările noastre cele mai cordiale. Bravo, băieți!

Mihai Ionescu, portarul petrolist, reține mingea cu siguranță — în ciuda opoziției lui Pantea — în timp ce Mocanu îl privește în cădere

Foto: T. MACARSCHI

Echipa de handbal a României, cîștigătoare a celei de a VII-a ediții a C.M., este așteptată să sosească în Capitală, la aeroportul Băneasa, astăzi, în jurul orei 18,30.

ASOCIAȚIILE SPORTIVE ȘCOLARE

Îmbunătățirea condițiilor de predare a educației fizice în învățămîntul de cultură generală, ca și organizarea activității sportive școlare preocupă în momentul de față pe toți specialiștii.

În timp ce prima problemă formează obiectul unei ample cercetări (concluziile urmînd a fi prezentate celor interesați cu ocazia sesiunii de comunicări organizată de către Institutul de Educație Fizică și Sport), celălalt aspect constituie o preocupare a organizației U.T.C. care, de comun acord cu Ministerul Învățămîntului și C.N.E.F.S., caută mijloacele cele mai potrivite pentru a organiza și anima activitatea sportivă în rîndul elevilor.

Este știut că sportul școlar contribuie într-o largă măsură la dezvoltarea mișcării sportive, este unul dintre factorii care-i asigură succesul, reprezintă existența organizată a vieții sportive în școli. În această privință trebuie subliniat rolul ce revine asociațiilor sportive școlare.

Trecutul nu prea îndepărtat ne-a arătat cîte realizări minunate s-au înfăptuit în toate colțurile țării, grație acestor organisme, mai ales cînd entuziasmul elevilor s-a împletit cu pasiunea și spiritul de inițiativă al profesorilor. Adaptate la ceea ce a apărut nou în organizarea vieții noastre sportive, asociațiile școlare vor trebui să fie mereu aceleași entuziaste instituții în care să pulseze viața sportivă, sub îndrumarea U.T.C., a cadrelor didactice, cu sprijinul părinților.

În învățămînt sînt de semnalat realizări de mare amploare — școlile sportive, liceele cu program de educație fizică, liceele cu profil pe ramuri de sport (gimnastică, fotbal) — care ajută efectiv sportul de performanță. Ceea ce a lipsit însă sportului școlar, în ultimii ani, a fost activitatea competițională legată mai mult de viața școlii, adică tocmai ceea ce se caută astăzi să se realizeze prin reînființarea asociațiilor sportive școlare.

Este îmbucurător faptul că, paralel cu grija ce se manifestă față de procesul de învățămînt, prin formarea unor cadre bine pregătite, prin alcătuirea unor programe care să răspundă cerințelor și prin eforturile depuse spre a asigura o mai bună bază materială, se acordă atenție și activității sportive, în care rolul asociațiilor sportive este precumpănitor.

prof. Camil MORȚUN

COMENTARIUL ETAPEI

AMÎNAREA MARILOR SPERANȚE

În fiecare început de campionat divizionar am pornit cu iluzia că echipele se vor prezenta într-o formă sportivă optimă.

Dar în fiecare an am avut aceeași decepție: început slab, puțin bogat în promisiuni.

S-a spus de fiecare dată că fenomenul este firesc, echipele urmînd să intre în plenitudinea mijloacelor abia după primele două — trei etape de rodaj, cînd vor da întreaga măsură a potențialului lor.

Pentru a se elimina această perioadă de așteptare — asemănătoare, cumva, reprizelor de studiu din meciurile boxerilor profesioniști, federația de fotbal a indicat măsuri concrete și a stabilit un program de pregătire care a fost respectat.

Știm că directiva federală a fost luată în serios de toate cluburile; n-au mai existat voci izolate „contra", punctul de vedere oficial găsind o aprobare unanimă în rîndul antrenorilor și conducerii echipelor noastre.

Dar iată că rezultatele (nu ne referim la scorurile care s-au înregistrat) sînt altele decît cele scontate, „plecarea" în noul campionat a fost modestă, cel mult egală anilor anteriori...

Citiți în pagina a treia, la rubrica noastră de fotbal:

DATE STATISTICE DUPĂ ETAPA A XVI-A, AMĂNUNTE DE LA O ȘEDINȚĂ CU COMPONENȚII LOTULUI REPREZENTATIV, INFORMAȚII

ACLIMATIZARE GREOAIE A JUCĂTORILOR DIN LOTUL NAȚIONAL

Aceasta poate fi o explicație a evoluției tricolorilor reîntorși recent din patria lui Pele. Se pare că numai Răducanu pe care diferențele de fus orar nu l-au impresionat în Brazilia, s-a reacomodat tot atît de ușor și cu ceasornicul românesc.

Dar ceilalți?

Desigur, victoria echipei bine antrenată de Ozon nu este chiar o surpriză, dar nu trebuie să uităm că Jiul nu are individualități deosebite, iar Dinamo furnizează jumătate din efectivul echipei naționale pentru Mexic. Sub acest aspect, poate să ne îngrijoreze faptul că elevii lui Nicușor n-au reușit să obțină nici măcar un punct la Petroșani.

ÎNFRÎNGERI MORALE LA CONSTANȚA ȘI CLUJ...

Studenții lui Cîrjan și-au făcut și de astă dată frumosul

Petre STEINBACH

(Continuare în pag. a 3-a)

Aspect din întrecerea seniorilor — Foto : Silviu DUMITRESCU

INDIVIDUALITĂŢI REMARCABILE DAR ŞI ECHIPE REDUTABILE

Aşa cum arătam şi în numărul nostru de ieri, prin selecţia de duminică de la Buftea au fost alcătuite echipele României pentru Crosul Balcanic de la 22 martie. În general, evoluţia celor mai mulţi dintre alergătorii români a fost bună, ceea ce dovedeşte că ei s-au pregătit cu atenţie în vederea tradiţionalei competiţii de cros a alergătorilor din Balcani. Pe tehnicienii noştri îi interesează însă, cum este firesc, şi omogenitatea celor cinci formaţii care vor lua startul în crosul internaţional, ştiind că această competiţie se desfăşoară nu numai individual ci şi pe echipe. Judecînd situaţia după înregistrarea sosirilor în crosul de selecţie reiese că la senioare şi la juniori putem conta nu numai pe individualităţi remarcabile ci şi pe echipe redutabile. Cele 4 senioare care vor alcătui echipa au încheiat cursa de 2000 m într-un interval de exact 10 secunde iar primii 6 juniori au sosit pe o distanţă de 15 secunde. În schimb, la tineret şi mai ales la seniori decalajul a fost foarte mare. Rămîne ca în zilele care ne mai despart de data Crosului Balcanic antrenorii să pună la punct şi acest aspect, de loc de neglijat, al omogenizării echipelor

Cîteva cuvinte despre antrenori. Anul trecut, Nicolae Păiş, de la Steaua, a fost sancţionat pentru slabe rezultate în munca profesională. De atunci el a muncit, evident, mai bine şi primele roade le-a cules duminică. Păiş este singurul dintre antrenorii noştri care dă echipelor reprezentative 5 alergători. Ceea ce, să recunoaştem, nu este un fapt oarecare. Deşi munceşte de mai mulţi ani ca antrenor la clubul Metalul, Constantin Nourescu s-a lansat abia la acest cros, prin rezultatele înregistrate de elevii săi la juniori (locul 1 şi 3). În sfîrşit, un necunoscut între specialişti, clujeanul Alexandru Matiaş, de la Voinţa, a adus în concurs mai mulţi atleţi dintre care Valeria Ban a cîştigat cursa junioarelor iar Ion Baciu s-a clasat al 5-lea la juniori. Un debut promiţător!

Campioana republicană a junioarelor mici, craioveanca Natalia Andrei a fost împinsă şi a căzut la 200 m de la plecare. Cînd s-a ridicat, plutonul se distanţase cu aproape 50 de metri. Eleva antrenorului Ionel Ghiţă a continuat alergarea şi după serioase eforturi a terminat întrecerea pe locul trei, cîştigîndu-şi astfel dreptul de a fi selecţionată pentru echipa reprezentativă. Bravo ei!

De multă vreme n-am mai văzut un traseu de cros atît de propice ca cel de la Buftea pe care s-a desfăşurat acum selecţia. Va trebui însă ca pentru Crosul Balcanic să i se facă un marcaj şi mai distinct pentru fiecare categorie în parte.

Romeo VILARA

PRIN SECŢIILE DE GIMNASTICĂ MODERNĂ DIN BUCUREŞTI

● Volum mare de muncă în antrenamente puţine ● Antrenoarele se întreabă : va exista un antrenor federal ? ● Mihaela Solomonov antrenoarea I.E.F.S., propune să se iniţieze campionate şcolare ● Iulia Zaharia, campioană absolută pe 1969, şi Livia Grama s-au retras din activitatea competiţională

Începutul de an, caracterizat în gimnastică modernă prin conceperea şi învăţarea unor exerciţii noi, prin promovarea unor sportive la categorii superioare şi prin.... făurirea unor vise, ne-a determinat să întreprindem un raid-anchetă prin secţiile bucureştene.

I.E.F.S. : „Decana" secţiilor de gimnastică modernă a pornit anul acesta la drum fără Iulia Zaharia (campioana absolută pe 1969) şi Livia Grama, ambele retrăgîndu-se din activitatea competiţională spre a se dedica antrenoratului. Noul ţel al secţiei este acum refacerea unei formaţii valoroase, primenirea cu elemente de perspectivă, muncă la care antrenoarele Mihaela Solomonov şi Lucia Călăteanu au pornit cu multă seriozitate. Cu toate că secţia, care a dat anul trecut jumătate din sportivele lotului, nu are o sală de antrenament corespunzătoare, că materialele sînt insuficiente, iar bugetul a fost redus, conducătoarele echipei îşi continuă munca, axîndu-se în această perioadă pe pregătirea echipelor de cat. I şi a II-a. În competiţii, I.E.F.S. va prezenta o echipă de maestre, una de cat. I şi una de a II-a.

UNIVERSITATEA : Puternica adversară a I.E.F.S., alcătuind — prin promovarea Cristinei Hurezeanu alături de Victoria Vilcu şi Ileana Nicolae — un valoros terţet la categoria maestre, munceşte asiduu, sub supravegherea antrenoarei Viorica Moceani, la definitivarea noilor exerciţii. De asemenea, echipa de categoria I se pregăteşte pentru concursul amical cu Universitatea Timişoara, care va avea loc la sfîrşitul acestei luni. Antrenoarea echipei ne semnala faptul că, deşi clubul dispune de o sală foarte bună de antrenament, secţiei de gimnastică modernă nu i s-a afectat decît o zi pe săptămînă (şi atunci numai o oră şi jumătate), sala fiind destinată în rest jocurilor sportive.

LICEUL 35 : Antrenoarea Livia Grama, care după numai doi ani de lucru a reuşit să dea lotului reprezentativ două talentate sportive (Sabina Şerbănescu şi Maria Preda), se ocupă în prezent de finisarea noilor exerciţii ale acestora, fără a neglija însă echipele de cat. I şi a II-a. De altfel, cu echipa de cat. a II-a, tînăra profesoară vizează obţinerea locului I în campionatul republican. Un fapt remarcabil este acela că Livia Grama a pregătit deja exerciţiul de ansamblu pentru concursul de selecţie, aşteptînd... confruntarea !

RAID ANCHETĂ

Este prima (şi singura !) antrenoare care s-a gîndit pînă acum la acest lucru.

ŞCOALA SPORTIVĂ nr. 2 : Pepiniera cea mai fecundă a gimnasticii moderne româneşti este şi acum — ca întotdeauna — în febra pregătirii pentru sezonul competiţional. Marele număr de ore afectate antrenamentelor, precum şi seriozitatea cu care gimnastele-eleve se pregătesc, sînt cele mai elocvente explicaţii pentru selecţionarea în lotul reprezentativ a unui număr de 6 sportive ! Antrenoarea Iulia Zaharia ne-a mărturisit, cu o firească undă de regret în glas, că de anul acesta se retrage din activitatea competiţională, dedicîndu-se exclusiv pregătirii elevelor sale, cu care speră să obţină la campionatul republican locurile I la individual şi pe echipe la categoriile I, II şi III !

LOCOMOTIVA : Secţia feroviară, întărită cu o nouă antrenoare — prof. Mariana Jinga — îşi desfăşoară antrenamentele în sala „23 August". Cele 20 de sportive din secţie sînt pregătite de prof. Ileana Jipa (cat. maestre şi I) şi de prof. Mariana Jinga (cat. a II-a, a III-a şi a IV-a). Bucurîndu-se de un sprijin eficient din partea asociaţiei, secţia dispune de condiţii foarte bune pentru desfăşurarea antrenamentelor. Stadiul de pregătire a echipelor va fi verificat în cadrul mai multor concursuri pe care le va organiza asociaţia.

VIITORUL : O secţie care, datorită neobositei Ana Moţet, are o ascensiune remarcabilă. Sportivele şi-au reluat antrenamentele o dată cu începerea acestui an, în sala „23 August", punînd accentul pe corectarea unor deprinderi, pe pregătirea fizică şi şlefuirea noilor exerciţii. Echipele de cat. a II-a şi a III-a vor participa la două concursuri amicale cu „Locomotiva" şi Institutul Pedagogic Oradea. Pentru anul acesta, antrenoarea speră ocuparea locului II pe echipe la categoriile a II-a şi a III-a, precum şi un loc în primele 5 la individual — cat. a III-a.

CUTEZĂTORII : Echipa „senatoare" a categoriei a IV-a ne-a uimit pur şi simplu prin tinereţea sportivelor. De altfel, media de vîrstă a componentelor secţiei este de 9 ani, iar din cele 30 de gimnaste 8 au vîrste sub... 6 ani, cea mai mică avînd 3 ani şi jumătate ! Antrenoarea E. Melcescu, după ce ne-a mărturisit că iubeşte enorm copiii şi simte o plăcere deosebită să lucreze cu ei, ne spunea că primul obiectiv al secţiei este „Cupa de ciocolată", pe care o va organiza clubul „Cutezătorii" şi la care vor participa echipe din şcolile generale bucureştene. Pentru sezonul competiţional, se pregătesc exerciţii libere la cat. a II-a şi, bineînţeles, exerciţiile pentru categoria a IV-a.

ŞCOALA SPORTIVĂ nr. 1 ŞI CLUBUL SPORTIV ŞCOLAR : Echipe înfiinţate cu numai un an în urmă, aflate la început de drum, avînd în cele două tinere antrenoare, Mihaela Nicolăescu şi Victoria Vilcu, două entuziaste conducătoare. Primele roade ale muncii lor sînt gimnastele Ileana Drăgulescu (Şc. sp. 1) şi Ileana Vovcenco (Cl. sp. şc.), care s-au afirmat încă de anul trecut. Pentru anul acesta ambele secţii se pregătesc cu echipe de categoria a III-a şi a IV-a.

★

Ni se pare necesar să semnalăm şi unele aspecte care ar trebui să preocupe mai mult conducerile asociaţiilor şi clubURILOR sportive, federaţia de specialitate. În primul rînd, numărul de antrenamente săptămînale la echipele care au sportive în lot este în medie de trei, ceea ce înseamnă foarte puţin. Concursurile, atît de puţine la începutul acestui an (inexplicabil !), ar trebui organizate şi la iniţiativa clubURILOR şi secţiilor. Comisia de gimnastică modernă de pe lîngă federaţia de gimnastică nu activează în mod permanent şi, după cum ne spunea prof. Nicolae Vieru, secretarul general al federaţiei, „mai mult discută decît la măsuri concrete !"

Dat fiind interesul din ce în ce sporit cu care asociaţiile şi clubURILE bucureştene şi din întreaga ţară privesc gimnastica modernă, ca şi sprijinul mereu mai mare pe care federaţia de specialitate îl acordă acestei ramuri sportive, mai multe antrenoare au sugerat, în cadrul discuţiilor noastre, înfiinţarea unui post de antrenor federal de gimnastică modernă. Şi o altă propunere, menită să contribuie la dezvoltarea acestui sport în ţara noastră (autoare Mihaela Solomonov) : iniţierea unui campionat şcolar, care ar stimula fără doar şi poate interesul profesoarelor de educaţie fizică din şcoli, care mai ignoră încă practicarea gimnasticii moderne la acest nivel.

Horia ALEXANDRESCU

MĂSURI MENITE SĂ REVITALIZEZE BOXUL CRAIOVEAN

● Dr. P. Tonitza : „Peste doi ani vom avea boxeri de clasă" ● 55 de juniori înscrişi la campionate

Şeful secţiei chirurgie de la spitalul judeţean din Craiova, dr. Petre Tonitza, este cunoscut în „cetatea Banilor" şi ca un bun arbitru de box. De 20 de ani, dr. Tonitza munceşte neobosit pentru dezvoltarea sportului cu mănuşi, ca arbitru-judecător, iar din 1968 a trecut la conducerea comisiei judeţene de box.

Cu prilejul Consfătuirii pe ţară a arbitrilor, la Craiova, am avut plăcerea să ascultăm un excelent referat la care dr. Tonitza şi-a adus o substanţială contribuţie şi care punea în discuţie necesitatea protejării boxerilor în ring, îndeosebi a celor tineri.

— E firesc, *ne-a spus d-sa*, să ne preocupe problema tinerilor pugilişti, atîta vreme cît avem în vedere, în primul rînd, perspectiva sportului craiovean cu mănuşi. *Craiova a avut acum cîţiva ani o „echipă mare", care lupta deseori de la egal la egal, chiar şi cu fruntaşele boxului din ţara noastră, Dinamo şi Steaua.* În entuziasmul nostru, am uitat însă că Goanţă, Panduru, Vasile Ionescu şi ceilalţi vor îmbătrîni, că locul lor va trebui să fie luat de alţii, mai tineri. Şi a venit clipa cînd echipa noastră de bază, Electroputere n-a mai avut suflu.

— Cînd aţi sesizat pericolul şi, mai cu seamă, ce măsuri aţi început să luaţi ?

— Acum doi ani am tras semnalul de alarmă, hotărîţi să contribuim prin toate mijloacele la redresarea boxului, prin pregătirea temeinică a juniorilor. Cred că sînteţi de acord: Craiova nu duce lipsă de tineri înzestraţi pentru practicarea acestui sport. Prima măsură: *am obligat pe toţi antrenorii să-şi alcătuiască şi formaţii de juniori*, şcolile profesionale constituind pentru ei pepiniera principală. Astfel au apărut, în sălile asociaţiilor C.F.R., Grupul şcolar Energetic, U.R.A.-8, Electroputere, Chimia Işalniţa, Constructorul, un mare număr de copii. A doua măsură a fost *organizarea cu regularitate a galelor cu juniori*, în 1969 spectatorii noştri vizionînd 24 de astfel de reuniuni.

Din păcate, *unii antrenori n-au răspuns chemării noastre, dovedind aceeaşi comoditate ca şi în trecut.* De pildă, *în sala lui Matei Godeanu* (salariat cu o normă întreagă şi cu ora de aproape doi ani) *rezultatele întîrzie să se vadă. Aceeaşi lîncezeală am observat-o deseori şi în activitatea maestrului Duduleanu, MOTIV CARE NE-A DETERMINAT SĂ-L SCHIMBĂM ŞI DIN FUNCŢIA DE PREŞEDINTE AL COLEGIULUI JUDEŢEAN, înlocuitorul său fiind tînărul antrenor Dumitru Fîntînă, de la „Constructorul".*

Antrenorii — singuri — nu-şi pot desfăşura însă munca în condiţii normale, nefiind sprijiniţi de conducerea secţiilor. Alta ar fi — de pildă — situaţia la U.R.A.-8 (antrenor Vasile Fîntînă), Chimia (Ion Hău), dacă asociaţiile respective s-ar interesa de activitatea secţiilor de box.

— Şi totuşi, în boxul craiovean se simte un reviriment. Anul trecut, au fost promovaţi doi campioni de juniori (Ion Ruicu şi Dumitru Lizeanu) şi un vicecampion (M. Păuniţă). În „Cupa Muscelul", competiţie care a angrenat cîteva echipe de juniori din ţară, Craiova a ocupat locul 3. La Criteriul de toamnă al juniorilor, disputat în 1969 la Oltenţa, craiovenii au ocupat, împreună cu pugiliştii din Capitală, locul I. De unde, în 1969, Craiova a trimis la campionatele de juniori 12 boxeri, anul acesta cifra a crescut considerabil: 55. Se vede, deci, că duceţi o bătălie susţinută pentru promovarea tineretului, pentru reactivizarea antrenorilor.

— Este deviza noastră actuală, convinşi fiind că abia peste vreo doi ani vom putea avea boxeri seniori de certă clasă. Pentru a ajunge acolo, va trebui să luăm cîteva măsuri, dintre care cea mai importantă ni se pare *înfiinţarea unui centru de antrenament*, care să funcţioneze zilnic. Ne lovim însă de o mare greutate. N-avem sală. *În oraş există o popicărie (proprietară, A.S Justiţia) care de 10 ani e neutilizată. Ştiind că la Craiova sînt 8 popicării şi că numai în două asociaţii se practică acest sport, ne-am gîndit să cerem ca această bază sportivă să fie cedată boxului.* Am face din ea o sală bine utilată, în care ar activa 4 antrenori, de dimineaţă pînă seara. Iată de ce cerem sprijinul organelor sportive locale...

Romeo CALARAŞANU

Concursul naţional al şcolilor sportive şi al liceelor cu program de educaţie fizică

POIANA BRAŞOV (prin telefon). — Aducerea copiilor şi a juniorilor pe pîrtiile grele ale Poienii, confruntarea anuală a celor mai buni foarte tineri schiori de pe întreg cuprinsul ţării se dovedeşte o idee excelentă. Ea a rodit, iar primele semne bune le-au adus în această competiţie în special şcolile sportive din centrele îndepărtate. Acestea şi-au trimis la Poiana Braşov mesagerii dorinţei şi entuziasmului lor pentru schi. Dacă era de presupus şi apărea firească clasarea pe locurile de frunte a reprezentanţilor Braşovului, Predealului şi Sinaiei, oraşe ce dispun de condiţii de pregătire şi climatice superioare altor centre, saltul valoric pe care copiii şi juniorii Reşiţei, cei din Vatra Dornei şi din Petroşani (la probele alpine) şi cei din Rişnov, din Gheorghieni şi din Miercurea Ciuc (la fond) sînt o mărturie a tragerii de inimă şi a conştiinciozităţii cu care se lucrează în şcolile respective. Ele sînt şi o probă a încurajării pe care Ministerul Învăţămîntului o acordă acestei discipline.

Rezultate tehnice: SLALOM URIAŞ, *juniori mari:* 1. V. Mihuţ (Şc. sp. Petroşani) 1:20,2; 2. Ş. Cojocaru (Şc. sp. Braşov) 1:23,8; 3. C. Ciobotaru (Şc. sp. Predeal) 1:26,0; *juniori mici:* 1. M. Burchi (Şc. sp. Sinaia) 1:21,2; 2. M. Dancăşiu (Şc. sp. Braşov) 1:24,4; 3. Fl. Barbu (Şc. sp. Predeal) 1:25,4; *junioare mari:* 1. Maria Cîmpeanu (Şc. sp. Braşov) 1:24,9; 2. Doina Lascu (Şc. sp. Piatra Neamţ) 1:25,7; 3. Maria Trestian (Şc. sp. Reşiţa) 1:29,2; *junioare mici:* 1. Maria Roşculeţ (Şc. sp. Predeal) 1:14,2; 2. Nela Simion (Şc. sp. Predeal) 1:16,1; 3. Ioana Georgescu (Şc. sp. Bucureşti) 1:18,8; ŞTAFETE, *băieţi* (3 x 5 km): 1. Şc. sp. Energia Braşov 59:16; 2. Şc. sp. Vatra Dornei 59:19; 3. Şc. sp. Rîşnov 62:42; *fete* (3 x 3 km): 1. Şc. sp. Rîşnov I 39:48; 2. Şc. sp. Vatra Dornei 41:01; 3. Şc. sp. Rîşnov II 43:10

Autentice talente din centre îndepărtate

Incontestabil, unul din meritele campionatelor naţionale de schi, probe alpine, rezervate juniorilor, încheiate recent la Poiana Braşovului, rămîne încercarea de aclimatizare a concurenţilor cu pîrtia şi cu condiţiile mai dificile de întrecere. După slalomul uriaş şi cel special, probe grele, complete, care au solicitat pe tinerii schiori, coborîrea a fost organizată în mod inspirat, pentru toate categoriile, pe pîrtia Lupului. În acest fel, toţi juniorii, şi ne gîndim în special la cei veniţi din Reşiţa, Piatra Neamţ, Odorhei, Baia Mare, Petroşani, au luat contact direct cu o pîrtie rapidă, modernă, cu condiţii de concurs comparabile (oarecum) cu cele internaţionale. Poate că introducerea tuturor juniorilor pe această pîrtie a fost făcută cu o oarecare teamă, în sensul că, de fapt, coborîrea a fost mai mult un slalom uriaş, cu numeroase viraje şi viteză limitată. Iniţiativa rămîne, însă, meritorie, cu condiţia de a fi desăvîrşită, în continuare, prin criterii calitativ superioare, prin dificultăţi sporite în comparaţie cu condiţiile coborîrii de marţi.

În rest, vom sublinia că, deşi în fruntea clasamentelor s-au plasat în majoritate reprezentanţi ai cluburilor din Braşov, Sinaia şi Predeal, campionatele au scos în evidenţă cîteva autentice talente venite din centre mai îndepărtate ale ţării, mai puţin remarcate pînă acum. Astfel, Doina Laşcu (Piatra Neamţ) a fost la un pas de victorie la slalom special, Eva Merzei (Baia Mare) a cîştigat titlul la junioare mici. Alături de ele, Mariana Trestian (Reşiţa), Maria Merzei (Baia Mare), Iacob Cîmpeanu (Cluj), Carmen Enache (Buşteni), Agneta Iaklovski ş.a. sînt doar cîteva din numele ce s-au impus atenţiei federaţiei. Performanţele lor merită a fi scoase în relief, iar performerii felicitaţi, dar mai cu seamă încurajaţi material şi organizatoric spre a le putea crea condiţii de dezvoltare.

Mihai BIRA

GONG

● *Ultimele rezultate din etapa I a campionatului pe echipe : Electroputere Craiova — A.S.A. Tg. Mureş 14—8 (div. A, seria I); Metalul Bocşa Română — Crişul 15—7 (div. B, seria a 3-a).*

● *Vineri se va disputa la Belgrad prima gală din cadrul „Turneului Oscar", la care au fost invitaţi şi pugiliştii români Anderco, Gruiescu, Stanef, Mageri, Antoniu Vasile şi Melinte. Boxerii vor fi însoţiţi de antrenorul T. Niculescu.*

● *La Sofia se va disputa în luna aprilie turneul Strandjata, iar la 20 mai pugiliştii noştri vor urca scările ringului, cu prilejul unui turneu organizat la Amsterdam. În aceeaşi perioadă (20—24 mai), la Varna se va disputa Balcaniada de box, iar la Szczezin va avea loc un turneu la care au fost invitaţi şi 4 boxeri români.*

● *Federaţia de box din Slovacia va organiza în zilele de 12—13 iunie un turneu dotat cu Marele Premiu al Slovaciei. Vor fi prezenţi şi doi boxeri din ţara noastră, la categoriile pană şi grea.*

Premiera comediei

„BOEING — BOEING"

Teatrul Satiric Muzical „C. Tănase", prezintă la sala Savoy, premiera comediei „Boeing", de Marc Camoletti, în traducerea lui Traian Zecheru.

Rolurile principale sînt interpretate de FLORIN PIERSIC, MATEI ALEXANDRU IOANA BULCĂ, ILEANA STANA IONESCU, CATIŢA ISPAS şi EVA PATRĂŞCANU.

Decorurile şi costumele au fost realizate după schiţele scenografei ELENA IONESCU.

Regia artistică este semnată de MATEI ALEXANDRU.

(3765)

Sportul cel de toate zilele

ELEVA CARMEN CRIŞAN? PREZENT !

Cînd la 17 ani dobîndeşti un titlu continental de junioare, cînd peste un an repeţi performanţa, adăugînd probei de simplu şi pe cel de dublu fete, iar la mondialele de tenis de masă de la München, contribui la clasarea echipei naţionale pe locul secund şi te situezi în primele opt jucătoare ale lumii, ai tot dreptul să te gîndeşti la sport, ca la una din puternicele trepte ale rachetei menită să te plaseze pe orbita favorabilă a vieţii.

— Nu-i aşa, Carmen Crişan ?

— Permiteţi-mi să accept comparaţia dv. cu o precizare : prima treaptă a acestei puternice rachete, cea care trebuie, de fapt, s-o propulseze iniţial, este şcoala.

Ca să fim sinceri, ne aşteptam ca Puşa, această adolescentă sfioasă, acum ca şi în urmă cu 4—5 ani cînd am cunoscut-o, elevă premiantă a Liceului Horia din Cluj, să aducă discuţia pe acest făgaş. De ce ? Pentru că în ultimii ani, Carmen Crişan a întîmpinat destule dificultăţi în păstrarea simbiozei şcoală—sport, dar că acum, în preajma bacalaureatului şi a examenului de admitere în facultate, ea poate spune că le-a depăşit.

— În 1966, elevă în clasa a IX-a, am fost transferată de la Oradea, oraşul meu natal, la Bucureşti, în virtutea unor necesităţi de perspectivă ale lotului reprezentativ. Intrată într-un alt mediu decît cel de acasă, departe de părinţi şi fără prieteni, m-am simţit măgulită de invitaţiile noilor mei colegi de şcoală. Toţi eram la vîrsta de 14—15 ani. *Care erau singurele subiecte ce circulau la diversele „ceaiuri" ? MUZICA UŞOARĂ, MĂRCILE DE AUTOMOBILE, DANSUL. Şi pentru că ne aflam acolo şi cîţiva sportivi, CA O CONCESIE, SPORTUL. Dar nu pe latura sa competitiv-umană, ci pe cea MESCHINA, A BENEFICIILOR.* Majoritatea unor asemenea cunoştinţe mă invidiau, atunci ca şi acum cînd, stau tot departe de ai mei, la Cluj, pentru „libertatea" mea de mişcare, pentru faptul că trebuie să mă conduc singură. *Ei vedeau în activitatea mea sportivă doar faţeta spectaculară a marilor concursuri, a deplasărilor în străinătate. Dar nimeni dintre ei nu se întreba cum se poate îmbina învăţătura cu sportul, cum se poate drămui astfel timpul, încît la şcoală să nu ţi se facă concesii pentru că eşti sportiv de performanţă, iar LA SPORT SĂ FII SCUZAT PENTRU CĂ, ÎNCĂ MAI INVEŢI.*

Nu ne-au mirat vorbele Puşei, pentru că, o asemenea mentalitate şi-a croit un făgaş destul de larg printre tinerii sportivi. Fascinaţia performanţei înalte, a luptei cu limita momentului, cu tine însuţi, este înlocuită, prea ades, cu calculul meschin ce vizează, peste ani, o situaţie, eludînd şcoala, procesul de formare ca om şi cetăţean. Parvenitismul foloseşte sportul ca o trambulină, şi ceea ce ar trebui să constituie o primă barieră — familia, dimpotrivă, inoculează acest morb în caracterul aflat în formare al copilului sau adolescentului ce bate la poarta performanţei. *I se creează, astfel, acestuia, falsa credinţă că SOCIETATEA TREBUIE SĂ-I OFERE TOTUL, CA UNUI ELEMENT DE EXCEPŢIE, ÎN TIMP CE EL N-ARE DECÎT O SINGURĂ OBLIGAŢIE : CONSERVAREA PROPRIULUI TALENT.*

„Un cuvînt foarte important în procesul de lansare a viitorului performer, îl are (sau nu !) educaţia de acasă — opinează Carmen Crişan. *Fără a fi fost constrînsă, pe baza unei adevărate prietenii şi a unui adînc respect faţă de părinţi, am deprins liniile mari de conduită care mă „teleghidează" oriunde aş fi şi oricînd. Cînd am plecat de acasă de drumul sportului, eu ştiam că singurul suport îmi va fi cartea şi încrederea în mine. Mi-e frică de neverosimilul ce l-aţi putea bănui în cele ce vă spun, şi totuşi acesta e adevărul. Ceva ciudat chiar : acum cîteva luni am avut o „fereastră" de cîteva săptămîni fără joc şi mă credeţi că-mi scăzuse şi poftа de carte ?"*

— Iată, deci, că, eleva Carmen Crişan ne propune o interesantă corelare între şcoală şi sport, randamentul condiţionîndu-se pe un plan afectiv.

— În noiembrie '67 mi s-a spus că stagiul bucureştean s-a sfîrşit. Motivele reale nu le cunosc nici acum şi am fost mutată ca un pion. Deşi copil, procedeul m-a durut mult şi reîntoarsă acasă, timp de trei luni n-am mai jucat de loc. Şi tatăl meu a fost acela care m-a îndrumat să nu cedez în faţa greutăţilor. Am absolvit clasa cu succes, m-am antrenat serios toată vara şi în august 1968 am devenit campioană de junioare a Europei. Încrederea pe care mi-o dă pregătirea şcolară şi aprecierea de care mă bucur în liceu se răsfrînge şi în sport.

— Cum arată, totuşi, programul cotidian al elevei Carmen Crişan ?

— Merg la şcoală dimineaţa. Imediat după masa de prînz, o scurtă odihnă, apoi pînă la ora 17 îmi pregătesc lecţiile pentru a doua zi. Între 18 şi 21 (cu excepţia zilei de joi cînd mai văd cîte un spectacol), antrenament. După ce ajung din nou acasă, o oră este destinată revederii materiilor pentru bacalaureat şi, în sfîrşit, culcarea. Nu vreau să vă mint, dar acest an mi se pare un calvar. Este foarte greu să poţi răspunde prezent şi la şcoală şi la sport, dar mai ales să obţii note bune la ambele... materii. Uneori, singurătatea mă apasă cumplit, departe de părinţi. Şi atunci mai evadez, din cînd în cînd, la Oradea sau mă mint cu un telefon... După campionatele europene din aprilie, pînă la examene nu mai joc de loc ! Sper ca în toamnă să puteţi discuta cu Carmen Crişan, studentă a facultăţii de chimie...

Cînd ai, deci, 18 ani şi te afli în preajma bacalaureatului, chiar dacă eşti campioana Europei, tot la examene îţi este gîndul.

Paul SLĂVESCU

ETAPĂ AGITATĂ ÎN DIVIZIA A LA POPICE

● Campioanele învinse la Bucureşti ● Meci dramatic la Braşov ● Scoruri severe în meciurile masculine ● Echipa din Cîmpina în criză...

FEMININ

GLORIA BUCUREŞTI—VOINŢA TG. MUREŞ 2301—2248 p.d. Lidera campionatului n-a putut face faţă durităţii arenei. Gazdele, cunoscînd mai bine particularităţile pistei, au obţinut o preţioasă victorie în cursa pentru evitarea retrogradării. (O. Guţu — coresp.).

METROM BRAŞOV—VOINŢA BUCUREŞTI 2350—2351 p.d. Un meci dramatic, în care braşovencele au pierdut avantajul de 33 p la ultimul schimb : Livia Răstăman (M)—Cornelia Petruşca (V) 400—434. (I. Hîrşu-coresp.).

HIDROMECANICA BRAŞOV—VOINŢA CLUJ 2517—2324 p. d. În vervă deosebită (3 din cele 6 braşovence au depăşit cifra de 400 p.d.), gazdele au realizat un succes categoric. (C. Gruia-coresp. principal).

U.T.A.—LAROMET BUC. 2227—2150 p.d. De la Laromet, echipa campioană a ţării, doar Elena Trandafir (422) s-a comportat la nivelul aşteptărilor. Celelalte componente ale echipei au fost depăşite de jucătoare care n-au strălucit. De la învingătoare, doar Voichiţa Babuţiu a realizat un rezultat mai răsărit : 402. (St. Iacob-coresp. principal).

VOINŢA CONSTANŢA—RAPID BUCUREŞTI 2278—2275 p.d. Meci de factură tehnică modestă dar aprig disputat, victoria localnicelor datorîndu-se bunei comportări a Ecaterinei Antonovici (416) care a reuşit să remonteze diferenţa de 46 p.d. şi să aducă echipei sale toate punctele puse în joc. (P. Enache-coresp.).

PETROLUL PLOIEŞTI—C.S.M. REŞIŢA 2254—2204 p.d.

MASCULIN

FLACĂRA CÎMPINA—VOINŢA TG. MUREŞ 4995—4982 p.d. Gazdele au obţinut o victorie mai chinuită decît arată scorul, la capătul unui joc în care s-au ratat multe bile. Conduşi încă de la primul schimb cu aproape 100 de „beţe", popicarii cîmpineni au refăcut şi apoi au preluat conducerea datorită lipsei de experienţă a tinerilor I. Fodor şi I. Szasz, pe care antrenorul Tiberiu Szemany i-a folosit din cauza îmbolnăvirii titularilor. În final, cîmpinenii au fost la un pas de înfrîngere — în urma accidentării la braţ (după 99 de bile) a maestrului emerit al sportului Petre Purje. Neflind nici o rezervă, s-a trimis... acasă după Constantin Dumitru pentru a fi adus să joace în ultimul schimb. Cele mai bune rezultate, N. Blănaru (F) 885 şi St. Ordög (V) 892. (Tr. I.).

PETROLUL PLOIEŞTI—RAPID BUCUREŞTI 5318—4949 p.d. Feroviarii au fost întrecuţi la un scor sever de echipa campioană, din rîndurile căreia s-au remarcat : T. Niţulescu—944 şi C. Vînătoru—913. (M. Bedrosian-coresp.).

OLIMPIA REŞIŢA—VOINŢA CLUJ 5299—4775 p.d. Gazdele au întîlnit adversari care s-au comportat sub aşteptări. De la învingători am reţinut evoluţia lui Alexandru Mayer şi Ion Micoroiu, marcaţi cu 916 şi, respectiv, 905. (I. Plăviţiu-coresp.)

GAZ METAN MEDIAŞ—VOINŢA BUCUREŞTI 5166—4861 p.d. P. Filip (919), A. Chirilă (893 — a doborît de 15 ori cîte 9 popice dintr-o bilă) şi I. Tonci (872) au fost principalii autori ai succesului. (Z. Rişnoveanu-coresp.).

RAFINĂRIA TELEAJEN—C.F.R. TIMIŞOARA 5038—5005 p.d. S-a dat o luptă strînsă de la primul şi pînă la ultimul schimb, în care rafinorii cu un excelent Gheorghe Silvestru în formaţie (951) au învins pe merit. (I. Tănăsescu-coresp.).

CONSTRUCTORUL BUCUREŞTI-C.S.M. REŞIŢA 5410—5036 p.d. Acomodaţi cu pista, bucureştenii au întrecut din toate punctele de vedere formaţia din Reşiţa. Ce bine ar fi dacă popicarii antrenorului Ferdinand Popescu ar evolua la fel de bine şi în deplasare. Cei mai siguri jucători: D. Deneş—934, I. Dumitru—920 şi C. Rudău—903. (Fl. Sandu).

COMPLEXUL TURISTIC „MUNTELE MIC"

Aşezat la altitudinea de 1600 m, vă invită să petreceţi zile plăcute de recreare şi sport. Pîrtii de schi, schilift, cazare individual şi în grup la hoteluri cu încălzire centrală şi cabane, bar, restaurant, club.

COMPLEXUL DISPUNE DE SĂNIUŢE, SCHIURI ŞI ECHIPAMENT DE SPORT.

Zăpadă din abundenţă.

ACCES : din Caransebeş la Borlova, cu autobuzele I.T.A. cu plecări la orele 8, 10, 12, 16.

De la Borlova la staţiune, cu cai, sănii sau pe jos circa 3—4 ore.

INFORMAŢII SUPLIMENTARE LA I.G.O. CARANSEBEŞ, str. Bistrei nr. 4, telefon 280 sau direct la complex — inter 3.

fotbal

UN „TUR DE FORȚĂ" PENTRU DINAMOVIȘTII BĂCĂUANI

Miine, primul meci cu Arsenal Londra

Spre deosebire de colegii lor din celelalte formații divizionare, dinamoviștii băcăuani au de făcut față, chiar la începutul noului sezon oficial, unor intense solicitări. La distanță de numai trei zile după meciul de campionat cu U.T.A. (despre care nu s-ar putea spune că a fost ușor), ei vor susține o partidă ce se anunță deosebit de dificilă, cu Arsenal, în cadrul sferturilor de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor", apoi duminică (15 martie) vor evolua la Brașov, în compania Steagului roșu, pentru ca din nou, miercuri 18 martie, să se înfrunte cu echipa londoneză, de astă dată în capitala Angliei, iar în duminica următoare (22 martie) să joace în campionat (și tot la Moinești) cu Dinamo București.

După cum se vede, un program foarte încărcat în aceste prime două săptămîni de întrecere oficiale, de natură a pune la grea încercare chiar și o echipă aflată în formă competițională de vîrf, cu atît mai mult, deci, pe una care își face abia debutul într-un nou sezon și căreia [illegible] împrejurările nu i-au fost [illegible] ultima vreme prea favorabile. Dimpotrivă, fără a dramatiza lucrurile, s-ar putea spune că există un complex de cauze — obiective și subiective — care au contribuit — în mai mică sau mai mare măsură — la îngreunarea situației acestei echipe.

Mai întîi este de consemnat faptul că Dinamo Bacău și-a efectuat antrenamentele în condiții destul de improprii (ne referim atît la starea vremii, cît și, îndeosebi, la aceea a terenurilor), care au influențat negativ calitatea pregătirii. Un turneu peste hotare ar fi fost, fără îndoială, foarte util în această perioadă pregătitoare (mai ales în perspectiva unei înfruntări cu o echipă angajată în plin campionat, de calibrul Arsenalului), dar dacă nu s-a putut realiza nu este cazul să mai stabilim acum vinovații (cert este că federația a întreprins unele eforturi în această direcție, rămase însă fără rezultat, iar clubul băcăuan a cam lăsat totul pe seama forului de specialitate, în loc de a acționa și din inițiativă proprie, deși avea posibilitatea să o facă).

În al doilea rînd, echipa băcăuană nu și-a putut întări rîndurile în perioada de întrerupere a campionatului — așa cum își propusese și era necesar — deoarece nu a găsit înțelegerea necesară la cluburile din divizia secundă de unde solicita jucători (chestiunea aceasta depășește atribuțiile federației, care nu avea dreptul de a interveni).

În al treilea rînd, suspendarea pe două etape a terenului de joc din Bacău (prea aspră în raport cu sancțiunile dictate de comisia de competiții și disciplină în alte cazuri asemănătoare) a constituit, desigur, o lecție pentru publicul local, dar ea, orice s-ar spune, a dăunat, deopotrivă, echipei tocmai înaintea unei atît de dificile întîlniri internaționale. Pentru a fi mai just înțeleși, menționăm că nu sîntem total împotriva sancțiunii date, ci dorim doar a sublinia cît de neplăcute pot deveni consecințele unor acte necugetate ale spectatorilor.

În sfîrșit, imposibilitatea folosirii lui Dembrovschi în primul joc cu Arsenal (suspendat automat o etapă, ca urmare a eliminării sale de pe teren în ultimele minute ale meciului cu Kilmarnock), ca și absența fortuită a lui Bălușă (accidendat) creează, în condițiile inexistenței unor rezerve de valoare, suficiente bătăi de cap antrenorilor în vederea alcătuirii liniei de atac. Cu atît mai mult cu cît, miercuri, jocul băcăuanilor trebuie să fie prin excelență ofensiv, pentru a se obține acel avantaj de goluri decisiv calificării.

Iată, așadar, cîteva din cauzele care fac ca situația echipei dinamoviste să nu fie prea roză în acest început de sezon, îndeosebi în preajma importantelor confruntări cu Arsenal Londra. De altfel, după cum o confirmă și martorii oculari, evoluția băcăuanilor în partida de duminică, cu U.T.A., s-a situat, destul de evident, sub nivelul aceleia cu care ne-au încîntat în meciul retur cu echipa scoțiană Kilmarnock.

De aici nu trebuie însă, nicidecum, trasă concluzia că băcăuanii ar fi lipsiți de șanse în fața team-ului londonez. Chiar și așa, la limită, cu unele emoții, cum a fost obținută, victoria de la Moinești asupra formației campioane este de natură a oferi dinamoviștilor din Bacău o doză de mai mare încredere înaintea confruntării de mîine. Să nu uităm că și în preajma dublelor întîlniri cu Skeid Oslo și Kilmarnock succesele din campionat (cu Crișul, respectiv cu Rapid) le-au fost băcăuanilor de foarte bun augur, ceea ce ne face să sperăm că la fel va fi și acum. Cu atît mai mult cu cît elevii antrenorilor Neagu și Rădulescu au dovedit că sînt capabili a-și mobiliza toate resursele în partidele internaționale pe care le au de susținut, a lupta din răsputeri pentru obținerea unui rezultat favorabil.

Nu avem, deci, nici un motiv să ne îndoim că și de această dată, în fața celui mai puternic adversar întîlnit pînă acum, ei vor demonstra că au reușit să învingă dificultățile, comportîndu-se la înălțimea prestigiului cîștigat în etapele anterioare ale competiției. Toți iubitorii fotbalului din țara noastră sînt alături de ei și le urează succes deplin.

C. FIRANESCU

ȘEDINȚA DE IERI A BIROULUI F.R.F.

A fost analizată comportarea tricolorilor în recentul turneu din America de Sud

În prezența membrilor Biroului federal, a jucătorilor și antrenorilor echipei nationale, a antrenorilor și conducătorilor unor formații de club, precum și a reprezentanților presei sportive, a avut loc ieri, la sediul federației, o ședință în care s-a analizat comportarea tricolorilor în recentul turneu efectuat în America de Sud.

A fost o ședință de lucru utilă (luările de cuvînt completînd în bună măsură referatul prezentat de antrenorul Angelo Niculescu), care a dezvăluit atît părțile pozitive (respectarea planului de pregătire, verificarea întregului lot de jucători în compania unor adversari redutabili, în cicluri de meciuri apropiate celor din Mexic etc.), cît, mai ales, defecțiunile de ordin tehnic și disciplinar (în ceea ce privește legătura dintre acești factori și comportarea unor tricolori ni s-a părut simptomatică absența lui Dumitrache de la această ședință și părăsirea ei, cu mult înainte de vreme, de către Dobrin) ivite cu acest prilej.

Așa cum am mai spus, a fost o ședință de lucru deosebit de folositoare, care (cu unele excepții regretabile) a prilejuit discuții deschise potrivit unei practici sănătoase instaurate în ultima vreme de către conducerea Federației române de fotbal.

AMÎNAREA MARILOR SPERANȚE

Fază din meciul A.S.A. Tg. Mureș — C.F.R. Cluj

(Urmare din pag. 1)

lor joc spectacular, au dominat mult, dar au cedat un valoros punct colegilor lor din Craiova, mai perseverenți și mai realiști în urmărirea scopului propus.

Mai deficitar s-a prezentat însă Farul, cu formula sa de echipă în continuă prefacere, nereușind să-l bată pe ambițiosul Valentin Stănescu, care și-a impus cu un calm netulburat ideea sa de joc.

...ȘI DUREROASA SURPRIZĂ A ECHIPEI MUREȘENE

Ceferiștii clujeni au început să îndrăznească din ce în ce mai mult... Cîștigînd în deplasare într-un meci care a „tria" 99% din buletinele Pronosport, oaspeții ne-au arătat clar că n-au venit să facă un simplu voiaj de plăcere în Divizia A.

În schimb, înfrîngerea echipei A.S.A. Tg. Mureș, care s-a mobilizat în mod excepțional pentru reluarea cu succes a campionatului, ne-a uimit, căci aveam cele mai bune informații privind pregătirea lotului.

UNDE ESTE ATRACȚIA MEXICULUI

Era de așteptat ca o serie de jucători susceptibili de a fi incluși în lotul național să manifeste, prin comportarea lor, calitățile care li se presupun, mai ales ținînd seama că nu se mai dispută decît 7 jocuri pînă la întreruperea campionatului.

Dar nu s-a văzut vreun fotbalist dornic să se impună în acest sens, sărind peste ștacheta acestei etape apatice.

Să-și fi pierdut Mexicul chiar atît de repede, atracția și puterea de fascinație asupra jucătorilor noștri?

NICI MACAR DISCIPLINA...

Penibilul spectacol oferit de Lupulescu (Politehnica Iași) și Năsturescu (Rapid) pe Giulești, eliminați pentru lovituri violente, scade și mai mult media generală obținută duminică de către fotbaliștii noștri. Cel puțin disciplina putea fi respectată la reluarea campionatului. Aici nu se mai pot invoca sau inventa argumente.

CONCLUZII

Este cert că echipele s-au pregătit altfel — cu un număr de antrenamente mult sporite, ca intensitate și durată — față de trecut.

S-au făcut turnee peste graniță, intense preparative „acasă", ori în diferite localități adecvate, urmîndu-se un program de antrenament deosebit de pretențios, tocmai pentru ca intrarea în formă să se realizeze încă din prima etapă. Condițiile climaterice au fost, de asemenea, destul de acceptabile și pentru cei plecați și pentru cei rămași în țară.

Atunci?

Și unii și ceilalți s-au prezentat nesatisfăcător.

Dacă din punct de vedere al slabului nivel tehnic și tactic general s-ar mai putea găsi explicații în starea terenurilor (Petroșani, Oradea, Cluj etc) care au îngreuiat mult reușita execuțiilor, rămîne celălalt aspect, al pregătirii fizice, care trebuie să fie ireproșabilă pe întregul front divizionar. Or, și la acest capitol echipele noastre s-au prezentat deficitar, ceea ce este pur și simplu de neînțeles.

Văd un semn de întrebare care se înalță ca un reproș, deasupra capetelor noastre, după prima duminică de fotbal oficial.

CLASAMENTUL CAMPIONATULUI DE TINERET-REZERVE

O dată cu reluarea campionatului diviziei A, au reapărut pe gazoane și echipele de tineret-rezerve. După consumarea primei etape a returului clasamentul se prezintă astfel:

1.	Crișul	16	14	1	1	31—11	29
2.	Dinamo Buc.	16	11	0	5	36—14	22
3.	Din. Bc.	16	10	1	5	39—19	21
4.	U.T.A.	16	6	6	4	28—17	18
5.	U. Cluj	16	8	2	6	24—21	18
6.	Farul	16	6	5	5	22—24	17
7.	Petrolul	16	6	4	6	17—19	16
8.	Steaua	16	6	4	6	21—23	16
9—10.	U. Craiova	16	5	5	6	19—20	15
9—10.	St. Roșu	16	5	5	6	21—22	15
11.	Jiul	16	6	2	8	19—27	14
12.	Polit. Iași	16	5	2	9	15—26	12
13.	A.S.A.	16	4	4	8	20—32	12
14.	Rapid	16	4	3	9	13—23	11
15.	C.F.R.	16	2	6	8	15—28	10
16.	F.C. Argeș	16	3	4	9	12—26	10

O SELECȚIONATĂ DE JUNIORI EFECTUEAZĂ UN SCURT TURNEU ÎN TURCIA

La invitația Federației turce de fotbal, ieri a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Istanbul, pe calea aerului, o selecționată de juniori a României, care va efectua un scurt turneu în Turcia. Juniorii români vor susține două partide, în localitățile Balikesir și Manisa, la 10 și, respectiv, 12 martie.

LOTO — PRONOSPORT

100 EXCURSII MOSCOVA — LENINGRAD CONCURSUL EXCEPTIONAL PRONOEXPRES DIN 22 FEBRUARIE 1970 (continuare)

31. Bănică Ion — București; 32. Lupu Vasile — București; 33. Goga Gheorghe — Deva; 34. Cazacu Dumitru — Buzău; 35. Nițu C-tin — com. Rugineşti, jud. Vrancea; 36. Bota Mircea — Beiuș; 37. Popescu A. Victor — com. Toporani, jud. Dîmbovița; 38. Csilloy Anton — Satu Mare; 39. Alexandrescu Victoria — Ploiești; 40. Vasile Drăgănei — București; 41. Pisoiu Petre — Brașov; 42. Tocu Grigore — București; 43. Ivan Petru — Iași; 44. Luca Radu — Cluj; 45. Kovaci Varvara — Timișoara; 46. Lungu Victor — com. Zăvoi, jud. Caraș; 47. Miroslav C-tin — Bacău; 48. Ciubotaru Mihai — com. Grajduri, jud. Iași; 49. Gîrdea Ioan — Cluj; 50. Pasc Cornel — Cluj; 51. Dobranici Ion — Ploiești; 52. Dinescu Alex. — Ploiești; 53. Mihai P. Ionel — Craiova; 54. Teacă Nicolae — Focșani; 55. Ivanciu Stelian — Călărași; 56. Pelea Mircea — Turda; 57. Sandor Margareta — Oradea; 58. Pintilescu C-tin — Iași; 59. Szentezi Ernest — Oradea; 60. Dostol Cornelia — Baia Mare; 61. Dobrescu Maria — București; 62. Laslo Berta — Cluj; 63. Vasilescu Stoicea — Roșiori de Vede, jud. Ilfov; 64. Teacu Dumitru — com. Trusești, jud. Botoșani; 65. Lăzărescu Radu — București (continuare în numărul de miercuri).

● Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteți procura biletele pentru concursul Pronoexpres de miercuri 11 martie 1970. Tragerea va avea loc la București, în sala clubului Finanțe-Bănci din str. Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 19. Intrarea liberă.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

MECIURI AMICALE

Jocurile amicale desfășurate la sfîrșitul săptămînii trecute s-au încheiat cu următoarele rezultate: C.F.R. Timișoara — Progresul Timișoara 1—0 (1—0), Politehnica Timișoara — Minerul Anina 4—1 (2—0), Oțelul Galați — Știința Bacău 0—1 (0—0), Chimia Făgăraș — C.S.M. Sibiu 2—0 (0—0), Flacăra Moreni — Progresul București 2—2 (0—0). Gaz metan Mediaș — Metrom Brașov 2—1 (1—0), Metalul Tr. Severin — Politehnica Galați 2—0 (1—0), Gloria Arad — Zelesniciar Novi Sad 3—1 (2—0), Vagonul Arad — C.F.R. Arad 2—2 (0—0).

RESTANȚĂ ÎN DIVIZIA C

În meci restanță pentru divizia C, seria a III-a, s-au întîlnit echipele **Ș. N. Oltenița** și **I. T. Constanța**. Fotbaliștii din Oltenița au obținut victoria cu scorul de 3—1 (2—1). Au marcat: Eftimescu, Vasilescu și Laurențiu pentru Ș.N.O., respectiv, Răutu. A arbitrat foarte bine Tudor Marin (București).

M. VOICU și I. PREDESCU, coresp.

DE LA F. R. FOTBAL

Returul campionatului republican al juniorilor și școlarilor începe la data de 29 martie 1970.

Au drept de joc toți juniorii născuți după data de 1 august 1951.

CIFRE • CIFRE • CIFRE • CIFRE • CIFRE

● Cu cele (numai) 14 goluri realizate în etapa inaugurală a returului, cifra golurilor înscrise în campionatul diviziei nationale A a ajuns la 363. Adică — împărțind la numărul partidelor disputate pînă acum (128) — o medie de 2,83 goluri pe meci, medie care, trebuie să recunoaștem, nu prea este în măsură să ne bucure.

Dintre echipe, Steaua s-a dovedit cea mai productivă, administrînd adversarelor ei 38 de goluri, în timp ce A.S. Armata Tg. Mureș deține neînvidiatul record al inefficacității, cu numai 12 puncte marcate în 16 etape!

● Fiindcă tot sîntem la „capitolul goluri" să notăm că etapa de duminică nu a adus nici o schimbare în fruntea clasamentului golgeterilor. Tătaru (cu 12 goluri) continuă, deci, să conducă cu numai un punct avantaj în fața urmăritorilor săi, Neagu și Voinea.

Interesant de subliniat că din cele 8 goluri pe care le-a marcat în actualul campionat, piteșeanul Dobrin, a „dat" 5 echipei Crișul!

● Jocurile din prima etapă a returului au atras pe stadioane, conform aprecierilor redactorilor noștri, aproximativ 80 000 de spectatori. Recordul a fost stabilit simbătă la Cluj, unde la derbiul universitarilor au luat loc în tribune 20 000 de spectatori.

● Singurul zero din clasament, cel care indica jocurile egale ale formației Steagul roșu Brașov, a căzut (în sfîrșit) la Constanța. Elevii lui Valentin Stănescu — a căror deviză era pînă acum „ori cîștigăm, ori pierdem" — au încheiat pentru prima oară un meci la egalitate: 0—0, rezultat datorat în mare măsură formei excelente a goal-keperului brașovean, Adamache.

● Fotbaliștii au reînceput lupta pentru puncte, iar arbitrii pe cea pentru stele. În general, arbitrajele etapei a XVI-a au fost bune, neînregistrîndu-se situații în care „cavalerii fluierului" să fi influențat rezultatul final al vreunei partide.

Nicolae Rainca, Cornel Nițescu, Nicolae Petriceanu și Aurel Bentu au obținut notația maximă: cîte 5 stele. Deși a condus un meci al steliștilor bucureșteni, Al. Alexe (Rm. Vîlcea) s-a ales doar cu 2 stele, situîndu-se într-un clasament (neoficial) al etapei pe ultimul loc.

● Dintre fotbaliștii care au primit duminică botezul primei divizii, s-au impus portarul Mărculescu (C.F.R. Cluj) și fundașul L. Popescu (Jiul) care, deși l-a avut ca adversar pe Pircălab, a prins spectaculos echipa etapei.

Așteptat cu legitim înteres, debutul „olimpicului" Both — cel pentru care a curs în această iarnă cam multă cerneală — a decepționat. Both a fost notat cu 4 și înlocuit la pauză de antrenorul Nicușor. Oricum, nu avem dreptul de a trage concluzii privitoare la talentul și perspectiva ex-sătmăreanului, căruia unii s-au și grăbit să-i prezică „soarta" lui Mazurachis.

ANUNȚ

Secretariatul Școlii de specializare postliceală de antrenori atrage atenția elevilor anului I ai secției fără frecvență că sesiunea de examene — semestrul I — are loc la București între 21—23 aprilie a.c.

Corespunzător planului de învățămînt, în săptămîna premergătoare sesiunii (15—20 aprilie) vor fi organizate lecții recapitulative și consultații. Aceste activități vor fi organizate în fiecare zi, între orele 16,00—21,00, la următoarele obiecte: anatomie, fiziologie, teoria educației fizice, pedagogie, igienă și specializare.

Examenele prevăzute pentru această sesiune vor fi programate succesiv și pe grupe de elevi, în zilele de 21, 22 și 23 aprilie a.c. Admiterea elevilor la fiecare din aceste examene este condiționată de prezentarea lucrării de control la obiectul respectiv, pînă la data de cel tîrziu 20 martie a.c.

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU SPORTUL

BENVENUTI un artist al ringului

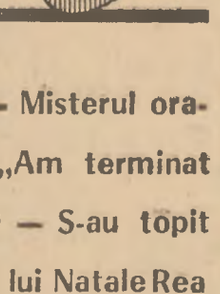

6 Zile de glorie — Misterul orașelor pustii — „Am terminat ca un cadavru" — S-au topit „puii de aur" ai lui Natale Rea — Samsarii ringului în goană după stele noi

Au venit zilele Olimpiadei. Zile de glorie! Faima lui Benvenuti avea să sporească la dimensiuni uimitoare în timpul Jocurilor Olimpice. Fără nici o exagerare, în timpul Olimpiadei, în cele cinci zile în care Benvenuti a urcat pe ringul de la Palazzo dello Sport din Roma, străzile, restaurantele, cinematografele rămîneau aproape pustii pentru că tineri și bătrîni, bărbați și femei se adunau în fața televizoarelor ca să-l urmărească pe Nino, urcînd impetuos, treaptă cu treaptă, spre titlul de campion olimpic.

Băiatul se impusese definitiv. El a cucerit medalia olimpică de aur fără nici un dram de emoție. Acolo unde era Nino, nu mai era loc și pentru suspense. Superioritatea lui era atît de evidentă încît amatorii de pariuri — nevinovate — nu mai găseau un partener dispus să mizeze pe șansa adversarului lui Nino.

În primul meci, Benvenuti a boxat cu francezul Josselin pe care l-a întrecut clar la puncte. Ceva mai dificil a fost succesul obținut în fața sud-coreeanului Kim So Ki (unul din cei trei boxeri care după ce a devenit profesionist a reușit să-l învingă pe triestin). A urmat, apoi, bulgarul Mițev care a părăsit și el ringul învins la puncte. Ajuns în semifinale, Benvenuti a boxat cu englezul Lloyd învingîndu-l la puncte deși acesta a reușit, de cîteva ori, să-l pună în dificultate. În finală, sovieticul Raduniak și-a apărat cu fermitate șansa în fața lui Nino dar, în cele din urmă, victoria a surîs italianului care își încheia într-o adevărată apoteoză marșul său olimpic.

Cu medalia de aur a Olimpiadei romane, Benvenuti punea punct carierei lui de amator, o carieră strălucită care lăsa să se întrevadă că intrarea lui în lumea boxului profesionist se va face simțită. Dar, pînă să-l urmăm pe Nino în încleștările plătite dintre cele 12 corzi ale ringului, să-i ascultăm povestindu-ne în ce condiții a reușit să-și adjudece titlul olimpic.

„În turneul olimpic de box am luptat la categoria semi-mijlocie deși greutatea mea normală era de 72—73 kilograme. Am terminat Jocurile ca un cadavru. Urcam pe ring fără să beau și fără să mănînc. Atunci cînd mi s-a dat voie din nou să mănînc normal nu am mai reușit, atît de mult

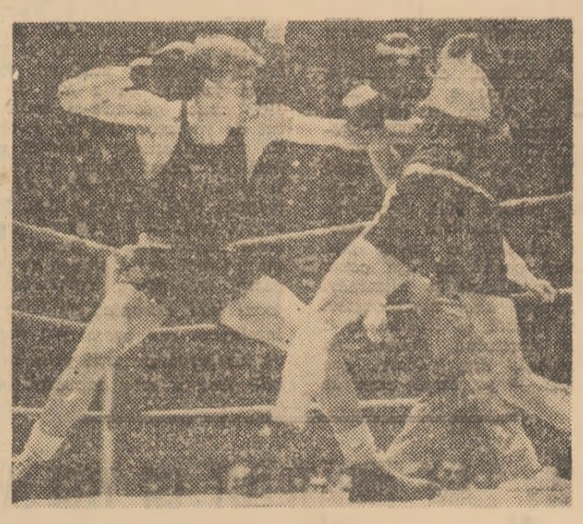

Din albumul cu amintiri al lui Nino: o imagine din timpul cînd bustul lui era acoperit de tricoul de amator, cu inițialele clubului său „Accademia pugilistica triestina"

mi se contractase stomacul din cauza înfometării. Dintr-un punct de vedere, aceasta a fost o grea încercare pentru mine. Din fericire a venit răsplata, bucuria cea mare a medaliei de aur. N-aș vrea să fiu greșit înțeles dar cînd vorbesc despre cariera mea de amator nu o pot face fără să evit un sentiment de mîndrie. Poate mi se va ierta acest păcat. Dar judecă și d-ta: la 16 ani, campion al Italiei, la 22 campion olimpic iar între timp cucerisem de două ori și titlul de campion european.

— Care din întîlnirile tale ca amator a fost cea mai grea?

— Pot să răspund fără să ezit: cea cu Donaggio, pe vremea cînd eram novice. Desigur, pe urmă am mai avut meciuri grele, în special la campionatele europene care reunesc de obicei boxeri cu o bună pregătire fizică și tactică. În aceste competiții diferențele de valoare sînt uneori extrem de reduse și deci meciurile au un caracter foarte echilibrat.

— Iar singurul meci pierdut a fost cel cu Lufti, despre care am mai vorbit...

— Da. A fost o poveste teribilă... Trebuie să adaug că în repriza a 3-a l-am trimis de 4 ori la podea. I s-a acordat totuși victoria la puncte. Era un meci între reprezentative și echipa lui avea nevoie de o victorie, încă...

Printre titlurile mondiale considerate monopol american se află și cel la categoria mijlocie, pe care boxerii de peste Ocean l-au păstrat cu strășnicie. De cînd boxul profesionist se bucură de un interes aparte în Statele Unite, coroana mondială nu a mai încununat fruntea nici unui boxer de pe alte continente, cu excepția lui Marcel Cerdan, care a deținut-o pentru scurtă vreme, un accident de avion răpindu-l dintre noi în floarea tinereții. „Nici un străin" — era sloganul organizatorilor americani de gale pugilistice. „Și, pe cît posibil, titlul să fie deținut de un boxer alb", adăugau ei. Acest adaos explică de ce victoria lui Nino Benvenuti asupra lui Emile Griffith a suscitat acolo un val de entuziasm de o asemenea amploare cum nici în Italia nu s-ar fi putut vedea.

Dar cum a ajuns Benvenuti atît de sus? Este capitolul în care vrem să pătrundem, după ce am descris finalul triumfal al carierei sale de amator, încununată cu laurii victoriei olimpice la Roma în 1960. „Puii de aur", cum i-a numit Natale Rea pe componenții squadrei azzurra la Olimpiada română, s-au topit imediat după Jocuri, ca zăpada sub dogoarea soarelui. Toți cei ce au format strălucitul „team" italian au trecut în corpore la profesionism, căutînd să convertească în bani sacrificiile făcute pentru a ajunge pe podiumul olimpic — generos în satisfacții morale, dar avar în beneficii materiale.

Olimpiada o dată terminată s-au deschis și porțile către profesionism pentru toți acești formidabili amatori. Publicul italian a asistat la o adevărată întrecere ce avea ca scop acapararea celor mai buni boxeri. Benvenuti a fost, bineînțeles, ținta multor „samsari" ai ringurilor, a celor care și-au făcut o sursă de îmbogățire din pumnii dați sau primiți de alții.

Departe de mine gîndul de a face reproșuri moralizatoare celor ce îndeplinesc „meseria" de manager, dar realitatea este aceasta: cu cîteva rare excepții, această categorie de oameni este compusă din indivizi fără scrupule care fac speculații pe pielea „ciracilor" lor, neinteresîndu-i soarta acestora, ci preocupîndu-se numai să scoată cît mai mulți bani. Repet, cu rare excepții. Și printre acestea poate fi inclus fără ezitare Bruno Amaduzzi, cel ce l-a dus pe Benvenuti pe cele mai înalte culmi, fără să se aventureze, studiind și pregătind atent fiecare meci, astfel încît elevul său — și el însuși — să ajungă în fericita postură de cîștigători cu cît mai puține riscuri. Citeodată — e drept — au mai riscat, dar numai atunci cînd merita să o facă.

Cesare TRENTINI

(va urma)

FINALA DE LA PARIS NU PUTEA AVEA DECÎT O ÎNVINGĂTOARE: ECHIPA ROMÂNIEI

(Urmare din pag. 1)

fără a avea dreptul de a mai juca în turneul pentru locurile 9—12 sînt fapte fără nimic senzațional în ele, aproape normale în raport cu echilibrul valoric existent la ora aceasta în handbalul masculin. *Poate* ACEASTA ESTE LUCRUL CEL MAI IMPORTANT PE CARE L-AM ÎNȚELES DUPĂ DESFĂȘURAREA CELEI DE A VII-a EDIȚII A C.M. CE POATE FI SOCOTITĂ CA PUNCT DE PLECARE ÎNTR-O NOUĂ ETAPĂ DE DEZVOLTARE A ACESTUI JOC SPORTIV.

Comentariul nostru a alunecat însă pe negîndite spre considerații de ordin general extrem de interesante și asupra cărora ne propunem să revenim, pierzînd din centrul discuției tocmai pe eroul principal — selecționata României, o învingătoare de necontestat, o echipă ce s-a impus pe toate planurile. În acest sens nu mi se pare lipsit de importanță să amintesc că aici, în Franța, au existat unii specialiști care au afirmat că meciul final a fost atît de strîns și echilibrat încît victoria putea reveni oricăreia dintre formații. Eroare fundamentală! Fără să încercăm să minimalizăm cu nimic valoarea adversarilor noștri în partida finală, care în treacăt fie spus și-au onorat în întregime prestigiul de care se bucură, trebuie să precizăm că victoria jucătorilor români a avut la bază o superioritate netă prin varietatea mijloacelor tactice și inteligența cu care au fost folosite toate atuurile din voluminosul bagaj tehnic al selecționatei noastre. *În fond, jucătorii din echipa R.D. Germane au avut toate condițiile să învingă. Au condus cu 3—0 (min. 9), au fost egalați abia după 26 de minute de joc (4—4), au condus pînă în min. 46 cînd echipa română a întors scorul în favoarea sa (8—7) și — culmea! — au beneficiat de o superioritate numerică în finalul primei reprize (Popescu eliminat în min. 30), la sfîrșitul celor 60 de minute de joc regulamentare (Kicsid eliminat în min. 59) și ca o „mană cerească" în ultimul minut al celei de a doua prelungiri (Samungi eliminat în min. 79). Ce se putea oferi mai mult? În ciuda tuturor acestor cadouri ale destinului, care într-un meci final capătă o amploare nebănuită, finalmente au învins tot jucătorii români cărora zeița Fortuna le-a întors duminică nedelicat spatele.* În plus, nu trebuie uitat nici faptul că felul în care au înțeles arbitrii să conducă acest meci (îngăduitori, cu dese și curioase aplicări a legii avantajului) A AVANTAJAT PE VALOROȘII HANDBALIȘTI DIN R.D. GERMANĂ, adepți ai unui joc în forță, cu accent pe fracționarea acțiunilor adversarului, prin faulturi. *Pornind și cu acest handicap,* care-i obliga să imite pe jucătorii din cealaltă formație pentru a putea face față cît de cît pe un tărîm ce le era străin, REPREZENTANȚII NOȘTRI AU FOST ELIMINAȚI MAI DES, în total 8 minute față de cele 4 minute ale echipei R.D. Germane. *Aceasta nu înseamnă că selecționata noastră a jucat mai dur. Nici vorbă de așa ceva. Plusul de minute la eliminări se datorește unei necunoașteri (iată că există și lipsuri...) a tehnicii faultului. Pentru că în handbal, din păcate, are circulație — și, după cum se vede, chiar succes — și o asemenea tehnică ce acordă faultului o oarecare subtilitate, un „iz" de corectitudine, înglobîndu-se nefericit în spiritul jocului.* Să sperăm că adevărata demonstrație de luciditate, de tehnică, corectitudine și personalitate tactică oferită de echipa română va convinge că epoca jocului obstrucționist, cu accentul pe forță, nu de puține ori pe duritate *(poate că pe ecranele televizoarelor s-a văzut cît de neregulamentar era marcat, de pildă, Gruia...)* a trecut. Avem convingerea, o dorim din toată inima, credem sincer în acest lucru pentru că el va însemna un impuls hotărîtor în progresul general al handbalului.

În cele din urmă, după cum se vede, dincolo de stilul de arbitraj, în ciuda unui debut de loc favorabil, ECHIPA ROMÂNIEI S-A IMPUS, este drept cu un avantaj infim, dar s-a impus totuși, dîndu-ne mari satisfacții, onorîndu-se pe ea în primul rînd și apoi pe toți cei care i-au urmărit cu încredere evoluția.

Poate că victoria ar fi fost mai rapidă, conturile încheindu-se după regulamentarele 60 de minute de joc dacă un șut neinspirat al lui Gruia, cu 25 de secunde înainte de final, nu ar fi dat posibilitate echipei R.D. Germane să egaleze spectaculos pe linia de sosire. *Acest lucru are acum o importanță minoră, deoarece ratată atunci, victoria și-a făcut cuibul tot în tabăra noastră, însă cu 20 de minute mai tîrziu.*

Un ziarist francez, amator de glume, ne chinuia nervii la masa presei, spunînd în pauza dintre minutele 60 și 61: „Românii nu se dezmint. Eleganți ca întotdeauna vor să mai dea o șansă adversarilor lor. Așa, ca să nu mai existe nici o discuție..." *Lacrimile lui Gruia de la vestiar, cele două goluri și mai ales ultimul, cel al victoriei, dovedesc însă că acest mare jucător nu a fost și nu este cinic, găsindu-și momentul de relaxare sau de distracție tocmai atunci. Esențial este însă că acest lucru dovedește o dată în plus că oricît de infimă, mai devreme sau mai tîrziu, victoria trebuie să se înscrie implacabil în dreptul formației mai bune, mai bine pregătită sub toate aspectele, cu jocul mai apropiat de ceea ce înțelegem sau vrem să-i facem să înțeleagă pe alții prin handbal. Acesta este adevărul, marele adevăr al finalei de duminică seara. Acesta este sensul profund al unei discuții serioase despre ultima ediție a campionatului mondial de handbal masculin.* Reprezentanții României în această mare competiție AU REALIZAT O PERFORMANȚĂ STRĂLUCITĂ CU CARE FOARTE PUȚINI SPORTIVI SE POT MÎNDRI. Și ne face o deosebită plăcere să subliniem că sentimentul de satisfacție pe deplin justificat îl trăiesc la Paris în această zi mohorîtă și ploioasă cu un cer plumburiu niște jucători de handbal modești, corecți, siguri de cunoștințele lor, cu nervi de oțel, înclinați întotdeauna spre optimism și voie bună. *Alături de ei se bucură, și ei pe deplin meritat, trei antrenori: Nicolae Nedef, Eugen Trofin, Oprea Vlase, excelenți tehnicieni, un veritabil „trust" al creierului, care a putut asigura echipei, cu răbdare și pricepere, o pregătire ce a trecut cu succes cele mai dificile examene. Vor urma — nu ne îndoim — și alte asemenea succese. Credem în acest lucru, pentru că noi sîntem dintre acei optimiști care avem convingerea că handbalul românesc nu-și va înșela niciodată suporterii.*

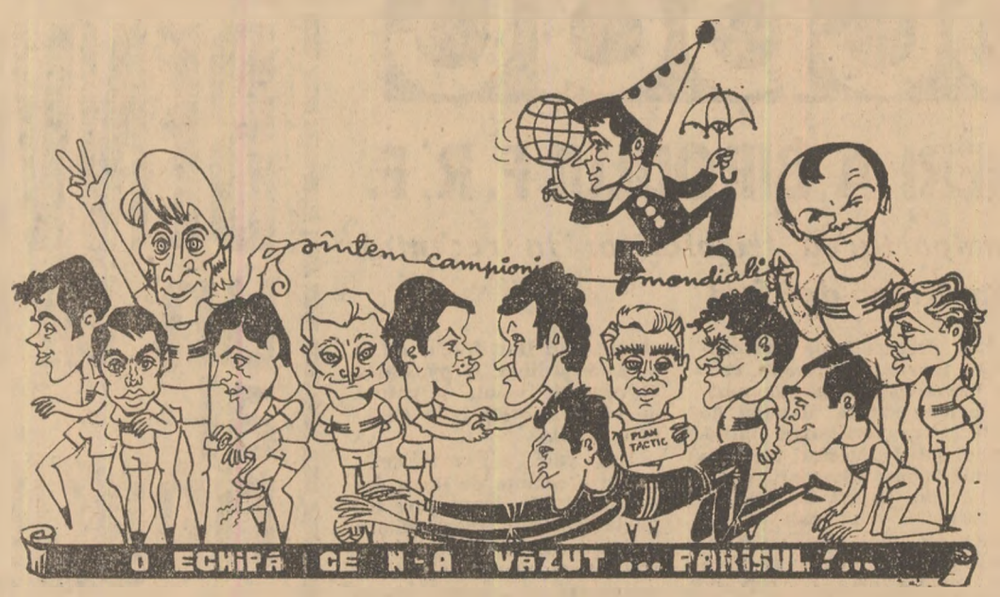

De la stînga la dreapta: *Samungi, Marinescu, Gunesch, Kicsid, Popescu, Goran, Nica, Penu, Gațu (sus), Oțelea, Licu, Titus Moldovan, Gruia și Birtolom.* Desen de AL. CLENCIU

DESPRE FIECARE JUCĂTOR ÎN PARTE...

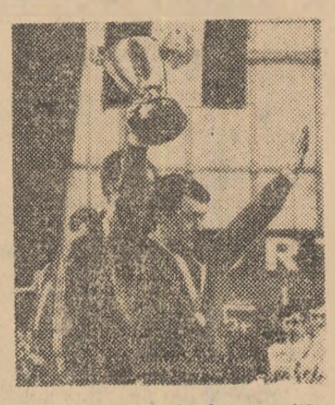

Pe cea mai înaltă poziție a podiumului, etalînd dovada supremației handbalului românesc în lume: Cupa Mondială, cucerită prin luptă dîrză

La ora cînd transmitem aceste rînduri, noua campioană a lumii la handbal masculin, selecționata României, își schimbă domiciliul parizian, mutîndu-se de la hotelul Orly la un altul, mai apropiat de aeroportul Bourget, de unde mîine la prînz (n.r. azi) va decola cu destinația aeroportul Băneasa. Handbaliștii români sînt în aceste clipe destinși, relaxați, analizîndu-și cu luciditate, în discuții amicale, calitățile și defectele, bucurîndu-se din toată inima de această mare victorie pe care doar mohoritul cer parizian nu o sărbătorește cu cinste.

Încercăm acum, cînd conturile s-au încheiat, cînd sufocanta atmosferă de competiție nu ne mai accelerează redactarea impresiilor, să deslușim mai bine aportul fiecăruia din jucători la obținerea acestui succes de mare prestigiu pentru mișcarea sportivă din România. Iată, în continuare, cîteva „telegrafice" păreri referitoare la evoluția componenților lotului reprezentativ, păreri care nu au pretenția unei analize profunde ce va fi, desigur, făcută mai tîrziu de cei trei antrenori.

CORNEL PENU. — A fost pe bună dreptate socotit portarul nr. 1 al acestui campionat mondial. Suplu, cu un excelent plasament, prompt în utilizarea fulgerătoare a brațelor și picioarelor, el a scos mîngi imposibile sau, ceea ce este mai important, a obligat adversarul prin comportarea sa să se rețină în șut, să caute colțurile porții și prin aceasta să rateze frecvent. Important este faptul că de această dată el a reușit să depășească punctul său mort ce apărea după 30—35 minute de joc, cînd oboseala îi atenua reflexele. Incontestabil are un mare merit în realizarea tuturor victoriilor echipei, mai ales în meciul final.

CORNEL OȚELEA (căpitanul echipei). — Este jucătorul care și-a dirijat coechipierii cu răbdare și tact. I-a calmat atunci cînd era cazul, i-a îmbărbătat în clipele dificile. A dat coerență jocului echipei, avînd dificila însărcinare de a alege pe spații de timp echivalente în puține secunde, combinația tactică cea mai indicată, manevra și ritmul de plasare și joc ce se impuneau. S-a achitat excelent de această misiune, reușind să se orienteze de minune în viitoarea partidelor. A fost ascultat cu regularitate, ceea ce probează autoritatea de care se bucură în sînul echipei.

GHEORGHE GRUIA. — Este socotit cel mai bun jucător de handbal din lume. Ne raliem acestei opinii nu numai pentru impresionanta lui forță de șut, care nu are egal pe plan mondial. Îl considerăm ca atare și pentru aportul său în apărare, unde s-a comportat excelent, deși a avut o poziție dificilă, în mijlocul sistemului defensiv, adică acolo unde este mai greu. Firește, însă, că cele 30 de goluri înscrise (locul secund în clasamentul golgeterilor) reprezintă contribuția sa cea mai serioasă la activul echipei române, fiind un factor determinant în conturarea tuturor victoriilor cu care azi ne mîndrim.

VALENTIN SAMUNGI. — Are merite extraordinare în creșterea eficienței sistemului defensiv al echipei noastre. Plasat în fața liniei de apărare (este acel „1" din 5+1) el a anihilat inteligent, fără duritați și fără faulturi, numai prin plasament, prin simț tactic, printr-o continuă mișcare — să nu uităm că a jucat tot timpul accidentat! — pe cei mai redutabili realizatori, dintre care vom cita doar pe Randt și Jünger Pedersen. Merită toată stima pentru abnegația cu care a luptat, făcînd o mare risipă de efort în apărare și apoi contribuind, nu de puține ori, decisiv la finalizarea acțiunilor.

CRISTIAN GAȚU. — Marele nostru specialist în... pronosticuri, acest veritabil artist al balonului, și-a paralizat frecvent adversarii prin dibăcia și fantezia sa. Mai stăpînit, mai reținut ca în trecut, fără să se mai lase furat de un exagerat individualism, și-a pus talentul în slujba echipei, realizînd lucruri de mare valoare, printre care și goluri „psihologice", dezarmante pentru adversari. S-a arătat, cîteodată, prea sigur în apărare, fiind prin aceasta prins pe picior greșit. Dar asta numai rareori, deoarece cu inteligența sa și-a dominat net adversarii.

ROLAND GUNESCH — A ajuns, tocmai la timp, un jucător de bază al echipei. Din rezerva de ieri, studentul timișorean a devenit în prezent un om indispensabil formației noastre reprezentative, fiind extrem de util în apărare prin blocajele sale. Nu exagerăm, dar credem că zeci de șuturi, dintre care unele s-ar fi transformat poate în goluri, s-au oprit sau au fost deviate de palmele sale. În atac, l-a suplinit cu succes pe Gruia punîndu-și, mai ales, atunci cînd a fost calm, gabaritul și forța de șut în valoare. Uneori l-au trădat nervii, altădată și-a pierdut siguranța. Îi este necesar mai mult curaj, mai multă personalitate pentru a deveni — i-o dorim din tot sufletul — urmașul lui Gruia.

GABRIEL KICSID. — Reprezentantul noului val al handbalului românesc în formația de bază (primii 7 jucători) a fost „axul" pe care s-a mișcat întreaga apărare. A primit deci o mare responsabilitate de care s-a achitat foarte bine. În atac s-a plasat întotdeauna corect, angajîndu-se „pe șut" numai atunci cînd era necesar, dovedind astfel o surprinzătoare maturitate în raport cu experiența sa competițională. A înscris goluri utile, șocante pentru adversar, devinînd atenția apărătorilor de la Gruia, ceea ce a însemnat mare lucru pentru echipa noastră.

GHEORGHE LICU. — Foarte activ, un caracter ferm, de luptător, apărător prin excelență, jucător corect, în evoluția căruia greșelile apar foarte rar. Introdus în momentele dificile, a dat un plus de siguranță apărării, iar în atac, deși mai puțin activ ca în alți ani, s-a mișcat totuși bine. Se vede că joacă încă reținut din cauza accidentului de acum doi ani. Rămîne, însă, un element de bază al echipei noastre reprezentative.

CEZAR NICA. — Introdus în lot în ultimele luni, și-a justificat pe deplin selecționarea. Are o mare experiență competițională, simte formidabil secunda cînd poate trage cu succes la poartă. De pildă, în finală a înscris un gol purtînd rezultatul de la 9—9 la 10—9, cu care s-ar fi putut cîștiga în timpul celor 60 de minute regulamentare. În apărare este foarte util, cu toate că și-a pierdut ceva din mobilitatea care-i caracteriza.

GHEORGHE GORAN. — Omul de schimb, omul momentelor dificile, care apare în joc cînd se încearcă prelungirea atacului sau forțarea ritmului defensiv advers prin pătrunderi individuale. Fiind cunoscător al tehnicii și tacticii jocului, șutează decisiv la poartă. Are calm, experiență și ca apărător se achită bine de cele mai grele însărcinări.

ION POPESCU. — Activ, mai hotărît decît în alte ocazii, și-a pus mai bine în valoare tehnica și suplețea sa în plonjoanele de pe extremă. Este omul „de 7 m", ratînd foarte puțin din aceste situații. Din păcate a fost accidentat (arcada deschisă) în primul meci și în continuare s-a comportat cu un randament ceva mai scăzut.

TITUS MOLDOVAN. — Este un mare tehnician, pasează excelent și decisiv. Intuiește bine momentul de slăbiciune al adversarului, trăgînd la poartă cu succes tocmai atunci cînd te aștepți mai puțin. Folosit „cu zgîrcenie", din cauza capacității sale de efort mai redusă, a contribuit totuși, cu excelenta sa tehnicitate la schimbarea manierei de atac, la alternarea ritmului.

ALEXANDRU DINCĂ. — Înlocuitorul lui Penu a confirmat revenirea în formă manifestată încă de la începutul anului. Cînd a fost introdus în joc l-a suplinit pe titularul Penu fără emoții, cu curaj și promptitudine.

MIHAI MARINESCU. — Nu a jucat decît în meciul cu Franța. A fost util, îndeplinindu-și cu succes sarcinile de pivot în atac și pe aceea de om avansat în apărare în momentele în care Samungi era încă indisponibil.

ȘTEFAN BIRTOLOM. — A jucat doar în meciul cu Franța și atunci fiind folosit foarte puțin. Este un debutant, care are însă mari calități, fiind capabil să devină unul din cei mai redutabili realizatori ai handbalului românesc.

ȘTEFAN ORBAN. — Al 16-lea component al lotului, a fost cel de al treilea portar care n-a încăput niciodată pe foaia de arbitraj. Participarea sa la acest campionat mondial (abia are 20 de ani) îi va folosi mult în viitor.

GRUIA: „AM ÎMBĂTRÎNIT CU ZECE ANI ÎN ACESTE 80 DE MINUTE!"

„L'EQUIPE", „LE FIGARO", „COMBAT" ȘI „LE PARISIEN LIBERÉ" COMENTEAZĂ, PE LARG, JOCUL ȘI VICTORIA ROMÂNIEI

După cum era de așteptat, presa franceză apărută luni dimineață comentează, cu lux de amănunte, finala și splendida victorie a românilor.

Astfel, ziarul de specialitate „L'EQUIPE" publică, pe pagina I, o fotografie uriașă, reprezentîndu-l pe Gruia faultat simultan de trei adversari (Petzold, Senger și Langhof), adăugînd semnificativul comentariu: „Această fotografie ilustrează bine ceea ce a fost „calvarul" lui Gruia în cea de a 7-a finală mondială a handbalului".

În interior, ziarul găzduiește o amplă analiză a finalei, intitulată „GRUIA A AVUT ULTIMUL CUVÎNT", datorată cunoscutului specialist Guy Gaubert. Pertinentul cunoscător al secretelor handbalului apreciază că „MARELE MERIT AL FORMAȚIEI ROMÂNE A FOST ACELA DE A FI ȘTIUT SĂ-ȘI PĂSTREZE — în fața unei echipe care lega acțiunile într-o manieră remarcabilă — CAPUL LIMPEDE, CHIAR ȘI ATUNCI CÎND SOARTA JOCULUI NU-I ERA FAVORABILĂ".

În continuare, citez un pasaj care mi se pare la fel de important: **„Din clipa în care românii au reușit egalarea, n-a existat nici un tehnician prezent la Palais du Handball care să nu înțeleagă CĂ SE PREGĂTEA O NOUĂ VICTORIE A ACESTEI ECHIPE, CHIAR DACĂ A FOST NEVOIE SĂ SE RECURGĂ LA PRELUNGIRI".**

Același ziar oferă cititorilor un interesant comentariu, semnat de Jacques Marchand. Sub titlul „MECIUL CÎȘTIGAT", autorul apreciază ca excepțional aportul lui Gruia la izbînda finală, nesfîindu-se să scrie: **„Trebuie să fii un mare jucător, ca Gruia, pentru a-ți permite să pierzi victoria cu cîteva secunde înainte de scurgerea timpului regulamentar, printr-un șut orgolios, vanitos și absurd... și, apoi, SĂ RECIȘTIGI ACEEASI VICTORIE ÎN CURSUL PRELUNGIRII PRELUNGIRILOR, TRĂGÎND LA POARTĂ, CA ÎNTOTDEAUNA, CU ACEEASI FORȚĂ, CU ACEEAȘI SIGURANȚĂ ȘI, POATE, CU ACEEAȘI INCONȘTIENȚĂ".**

Sub girul lui Gerard Edelstein, „l'Equipe" găzduiește de asemenea un amplu reportaj, realizat imediat după finală la cabina românilor, reportaj sugestiv din care mă limitez să reproduc primele cuvinte: **„Gruia plîngea. Oțelea plîngea. Guneș plîngea. Toată lumea plîngea".** Reportajul se încheie cu cîteva declarații ale jucătorilor și antrenorilor români, între care cea a lui Gruia — „AM ÎMBĂTRÎNIT CU 10 ANI ÎN ACESTE 80 DE MINUTE!" — mi se pare a fi pe cît de fidelă momentului, pe atît de emoționantă.

Dacă spațiul, larg, rezervat în publicația sportivă cea mai citită la Paris și în Franța finalei dintre România și R.D. Germană, n-a avut darul să surprindă pe nimeni, atunci maniera — în extenso — în care se ocupă celelalte ziare pariziene de acest eveniment ne-a prins, trebuie să recunoaștem, pe picior greșit...

Astfel, „Le Figaro", găzduind fotografia unuia dintre ultimele goluri ale echipei noastre, cel înscris de Gațu, adaugă o amplă cronică — „ÎN FAȚA A 7 000 DE SPECTATORI, ROMÂNIA CAMPIOANĂ A LUMII DUPĂ PRELUNGIRI... CA ÎN 1961" — semnată de Luis Vincent, care scrie, între altele: **„Acești români au făcut ca echipa lui Senger să-și piardă siguranța pentru prima oară de la începutul campionatelor..."**

Permiteți-mi, de asemenea, să reproduc un pasaj din comentariul ziarului „COMBAT", intitulat „ROMÂNIA — CAMPIOANĂ A LUMII": „VICTORIA ROMÂNILOR POATE FI CONSIDERATĂ DREPT LOGICĂ, căci dacă și alte echipe au prezentat trăgători de valoarea românilor Gruia și Guneș — cum ar fi **Rost (R.D.G.), Maximov (U.R.S.S.), Zagmestar (Iugoslavia), Pedersen și Graversen (Danemarca)** — ELE N-AU AVUT O APĂRARE ASA DE EFICACE CA CEA A ROMÂNILOR, ȘI NICI PE CEL MAI BUN PORTAR AL CAMPIONATELOR MONDIALE CARE ESTE CORNEL PENU".

În sfîrșit, de aceeași importanță se bucură victoria handbaliștilor români într-o altă publicație foarte răspîndită în capitala Franței, „LE PARISIEN LIBERÉ". Iată cîteva cuvinte extrase din vastul articol „GRUIA ÎNSCRIE GOLUL DECISIV SI READUCE ROMÂNIEI TITLUL MONDIAL: 13—12!" **„Publicul nu a înțeles întotdeauna că viitorii campioni ai lumii le refuză în această seară spectacolul, însă într-o finală a cărei miză are o asemenea valoare nici una din echipe nu consimte să-și asume astfel de riscuri..."**

sportul în lume

Trimisul nostru special, HRISTACHE NAUM, transmite:

ECHIPA ROMÂNĂ DE HANDBAL FEMININ N-A STRĂLUCIT NICI ÎN ULTIMUL MECI (CÎȘTIGAT)

BERLIN, 9 (prin telefon).— Așadar, în ultimul meci, reprezentativa feminină de handbal a României a obținut — în sfîrșit — primul succes. Meciul a avut loc în frumoasa sală de sport din Berlin — Werner Seelenbinder Halle. Aici, au venit — de la Neubrandenburg și Potsdam — toate cele opt echipe care au luat startul în preliminariile acestui important turneu internațional de handbal: reprezentativele Poloniei, Danemarcei, României, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Bulgariei și R. D. Germane (A și B).

După cum se știe, în prima finală (pentru locurile 7—8), echipa României a întrecut formația secundă a R. D. Germane cu 13—10 (6—5). A fost o victorie fără glorie, obținută la capătul unui meci confuz. Handbalistele noastre au jucat din nou fără orizont, apatic, lipsite de interes. La Werner Seelenbinder Halle parcă nu juca formația care ținuse în șah la Neubrandenburg, vineri seara, cea mai bună echipă din lume — prima reprezentativă a R. D. Germane — ci o alta cu mult inferioară.

Tinerele jucătoare din echipa secundă a R. D. Germane le-au dat o bună lecție handbalistelor noastre, o lecție de dîrzenie și hotărîre în joc, în min. 36 ele conducînd cu 10—7! Numai forma excelentă a Lucreției Anca, care a apărat din nou magistral, și lipsa de experiență a adversarelor, au făcut ca în final victoria să aparțină echipei României. Edificatoare în ceea ce privește lipsa de seriozitate cu care handbalistele noastre abordează partidele internaționale, este declarația pe care ne-a făcut-o la sfîrșitul meciului, căpitanul echipei noastre, Irina Naghi-Climovschi: „Deși antrenorul, prof. Valeriu Gogîltan, le-a cerut și a insistat ca fetele să facă o încălzire așa cum trebuie, ele desconsiderînd adversarul, crezînd că jocul va fi o simplă formalitate, n-au făcut-o decît superficial. Cînd a început partida și le-am întrebat de ce nu desfășoară un joc rapid, de ce nu trag la poartă, mi-au răspuns că așa s-au înțeles între ele, să paseze lent la începutul meciului pentru a se încălzi. Este inadmisibilă o astfel de atitudine!"

Jocul a fost arbitrat de cuplul polonez Kaminski—Jeszerny. Au înscris: Sos (3), Băicoianu (3), Arghir (3), Ilie (1), Schramko (1), Dobîrceanu (1) și Nedelcu (1) pentru România. Starcke (4), Gerhardt (3), Hecht (2), Schmidt (1) pentru R. D. Germană.

Reflecții după concursul speranțelor olimpice

DOAR TRĂGÎND EXCEPȚIONAL BIATLONIȘTII NOȘTRI POT EMITE PRETENȚII

Reprezentanții României la concursul de biatlon al speranțelor olimpice, desfășurat la sfîrșitul săptămînii trecute la Poiana Brașovului, au stabilit un „record". Din păcate, el este nedorit și a avut consecințe nefaste asupra poziției sportivilor români în clasamentul competiției și, mai cu seamă, ne-a făcut să ne gîndim cu teamă la viitorul acestui sport. Pentru cei ce au urmărit întrecerile (la fața locului sau prin presă), este clar că ne referim la „recordul" impreciziei în tragerile executate atît în proba individuală, cît și la ștafetă. Concret, doar Veștea (3 min. la 15 km) și Girniță (3 ture la ștafetă) au realizat tageri onorabile, dar și ei au avut fluctuații mari, de la o zi la alta, deoarece primul a fost penalizat cu 8 ture la ștafetă, iar al doilea cu 8 minute în proba individuală. Cît privește „performanțele" celorlalți, ele ne scutesc de comentarii: Tîrgovișteanu 10 min., Urs 12 min., Dihoi 7 min, Macovei 6 min., Crăciun și Tudor cîte 16 min., Cristoloveanu 21 min., Mitru 24 min., Andrei 18 min. în proba individuală, iar la ștafetă cele patru echipe ale României au totalizat 73 de ture penalizare!

Astfel de trageri nu permit biatlioniștilor români clasarea pe locuri onorabile în concursuri internaționale, mai ales că pregătirea la fond nu le dă dreptul decît la rezultate mediocre. De altfel, este binecunoscut faptul că vechea generație a biatlioniștilor (Carabela, Vîlmoș, Bărbășescu, Cîmpoia) nu a obținut performanțele meritorii din anii trecuți decît atunci cînd a tras excepțional și a recuperat handicapul fondului. Din păcate, însă, deși acest lucru este clar pentru oricine, precizia biatlioniștilor noștri a scăzut vizibil, iar faptul se repercutează negativ asupra performanțelor internaționale, așa cum s-a petrecut, mai mult ca oricînd, anul acesta. Din ce cauză s-a ajuns la această situație? Referindu-ne la lotul reprezentativ, (antrenori M. Stuparu și M. Burchi la fond, L. Cristescu la tir), apreciem că scăderea randamentului la trageri se datorează în primul rînd diminuării importanței tirului, micșorării volumului de muncă afectat acestei componente a biatlonului, neacordării atenției cuvenite tragerilor în condiții de concurs. Dar, să nu uităm, la competiția speranțelor olimpice au luat parte, în majoritate (9 din 12) tineri biatlioniști care nu au făcut parte din lot și care s-au pregătit în cadrul cluburilor și asociațiilor sportive de care aparțin. Deci, pregătirea, atît la fond cît și la tir, trebuia asigurată de antrenorii secțiilor respective. Au însă, acești antrenori capacitatea de a asigura o pregătire corespunzătoare la tir? După cum s-au comportat elevii lor în acest sezon, este limpede că nu. Și nici nu poate fi altfel, dacă ținem seama că nici unul dintre antrenorii care se ocupă (sau ar trebui să se ocupe) de pregătirea biatlioniștilor (O. Frățeanu, Gh. Cîmpoia, Gh. Olteanu, M. Crăciun, I. Sumedrea) nu are [illegible] practica și nici cunoștințele [illegible]retice necesare. Este drept, [illegible] au participat la un curs de pregătire, ba chiar, pentru sportivii din Brașov, s-a oferit și un instructor voluntar (E. Dietrich) care să asigure pregătirea biatlioniștilor din cluburi și asociații. Dar aceste măsuri s-au dovedit a fi simple paleative, cu rezultatele cunoscute.

Mai este nevoie să explicăm ce trebuie făcut pentru ca antrenamentul la tir să-și intre în drepturi? Mai este nevoie să demonstrăm că fără trageri excepționale biatlioniștii noștri nu pot emite pretenții la marile competiții internaționale? Mai este nevoie să insistăm asupra necesității unor antrenori de meserie care să cunoască în profunzime tainele tirului, să știe să le explice și nu să lucreze după ureche, așa cum se face acum?

Rezultatele din acest sezon nu lasă loc dubiilor!

D. STANCULESCU

A luat sfîrșit turneul de tenis de la Hampton

NĂSTASE, ȚIRIAC ÎNVINȘI LA MARE LUPTĂ ÎN FINALĂ

NEW YORK, 9 (Agerpres). **Proba de simplu bărbați din cadrul turneului internațional de tenis de pe teren acoperit de la Hampton (Virginia) i-a revenit campionului american Stan Smith, care a dispus în finală cu 6—3, 6—2, 7—5 de brazilianul Thomas Koch.**

În finala probei de dublu masculin s-au întîlnit perechile Artur Ashe—Stan Smith și Ilie Năstase—Ion Țiriac, victoria revenind cuplului american cu 15—13, 6—3.

GOROHOVA VICTORIOASĂ ÎN „TROFEUL MARTINI"

Tradiționala competiție internațională feminină de floretă „Cupa Martini", desfășurată la Torino, s-a încheiat cu victoria floretistei sovietice Galina Gorohova. În turneul final, Gorohova a totalizat cinci victorii, fiind urmată de Kristine Palm (Suedia) — 4 victorii, Elena Novikova (U.R.S.S.) — 3 victorii, Ildiko Rejtö (Ungaria) — 2 victorii, Vannetta Masciotta (Italia) — 2 victorii și Catherine Ceretti (Franța) — 0 victorii.

LUPTĂ STRÎNSĂ ÎN „CUPA MONDIALĂ" LA SCHI

NEW YORK, 9 (Agerpres). Proba masculină de slalom uriaș din cadrul concursului internațional de schi de la Heavenly Valley (California) a fost cîștigată de sportivul francez Patrick Russel, cronometrat în cele două manșe cu timpul total de 2:35,58. Pe locurile următoare s-au clasat Werner Bleiner (Austria) — 2:36,30, Karl Schranz (Austria) — 2:36,73, Alain Penz (Franța) — 2:37,93 etc.

În urma acestor rezultate, în clasamentul individual al „Cupei Mondiale" conduce Karl Schranz (Austria) cu 148 p, urmat de Patrick Russel (Franța) — 145 p, Gustavo Thoeni (Italia) — 140 p, Alain Penz (Franța) — 119 p, Dumeng Giovanoli (Elveția) — 116 p etc.

În clasamentul pe națiuni, continuă să conducă detașat Franța cu 1584 p, urmată de Austria — 839 p, S.U.A. — 590 p, Elveția — 450 p etc.

SPARTACHIADA DE IARNĂ A POPOARELOR U.R.S.S.

MOSCOVA, 9 (Agerpres). Proba de sărituri de la trambulină din cadrul Spartachiadei de iarnă a popoarelor din U.R.S.S. a fost cîștigată de campionul mondial Gari Napalkov cu un total de 234,8 p (99,5 și 94 m). Cea mai lungă săritură (101 m) a fost realizată de Vladimir Telicev.

La patinaj viteză, Nina Statkievici s-a clasat pe primul loc în proba de 1500 m, în 2:23,8.

A început turneul feminin de șah de la Belgrad

POLIHRONIADE ÎNVINGĂTOARE LA TIMMER

BELGRAD, 9 (Agerpres). **În prima rundă a turneului internațional feminin de șah de la Belgrad, Elisabeta Polihroniade a învins-o pe olandeza Lie Timmer, în timp ce Alexandra Nicolau a pierdut la Eveline Troianska (Bulgaria). Alla Kușnir (U.R.S.S.) a cîștigat la Tania Vuianovici (Iugoslavia). Într-o poziție complicată s-a întrerupt partida Milunka Lazarevici (Iugoslavia) — Nona Gaprindașvili (U.R.S.S.).**

fotbal meridiane

BRAZILIA S-A REVANȘAT: 2—1 CU ARGENTINA

Pe stadionul Maracana din Rio de Janeiro s-a disputat al doilea meci dintre selecționatele Braziliei și Argentinei. Învinși cu 2—0 în prima partidă (disputată la Porto Alegre), brazilienii și-au luat revanșa, cîștigînd însă la limită cu 2—1 (1—1). Echipa antrenată de Saldanha a avut un start furtunos și după numai două minute de joc a deschis scorul prin Jairzinho. Se părea că gazdele vor face scor, dar apărarea argentinienilor și-a strîns rîndurile, a rezistat lureșului din primul sfert de oră. Desprinzîndu-se din presiune, oaspeții au contraatacat, reușind să egaleze în minutul 25, cînd Brindizi a înscris cu un șut de la distanță, ce l-a surprins pe portarul Leao. Brazilienii au dominat în repriza secundă, însă victoria lor s-a conturat greu și de abia cu 7 minute înainte de sfîrșit Pele a marcat golul mult așteptat de cei 100 000 de spectatori.

Arbitrul Vieira a condus următoarele formații:

BRAZILIA: Leao — Brito, C. Alberto, Antonio, Fontana, Gerson, Piazza — Jairzinho, Lopes, Pelé, Edu; ARGENTINA: Cejas — Malbernat, Perfumo, Rogel, Diaz, Pastorizza, Madruga, Conigliaro, Brindizi, Fisher, Maas.

PERU — MEXIC 1—0

Selecționatele Perului și Mexicului, ambele finaliste ale campionatului mondial, s-au întîlnit la Lima într-un meci de verificare. Fotbaliștii din Peru au obținut victoria cu scorul de 1—0 (0—0), prin golul marcat de Leon în minutul 63.

Au jucat următoarele formații: **PERU: Robois, — Campos, La Torre, Chumpitaz, Risco, Challe, Castillo, Leon, Sotil, Cubillas, Gallardo. MEXIC: Pineda — Ramos, Guzman, Montes, Arevalo, Hernandez, Pubildo, Rivas, Gonzalez, Valdivila, Gomez.**

● Continuîndu-și turneul în Australia, echipa Dinamo Moscova a învins cu scorul de 7—1 echipa Victoria din Melbourne. În poarta formației moscovite a apărat Lev Iașin.

E. ALMER DIN NOU PE PODIUM LA PRAGA

În cea de a doua zi a concursului internațional de înot care se desfășoară la Praga, E. ALMER S-A CLASAT PE LOCUL TREI ÎN PROBA DE 400 m LIBER.

REZULTATE TEHNICE: 100 m liber: **Gericke (RDG) 55,9**; 400 m liber: **1. Gingsjoe (Suedia) 4:25,3; 2. Hartung (RDG) 4:25,3; 3. Almer 4:29,2**; 1500 m liber: **Gingsjoe 17:41,6**; 100 m spate: **1. Werner (RDG) 62,6; 2. P. Miloș (Iugoslavia) 63,6; 3. Giurasa 64,4; 4. Gingsjoe 65,6; 5. Tichy (Cehoslovacia) 66,2; 6. Lupu 66,5** 200 m delfin: **Flockner (RDG) 2:18,4**; 100 m bras: **Beran (Cehoslovacia) 1:14,0**; 200 m mixt: **Jung (RDG) 2:21,1**; 400 m mixt: **Jirusek (Cehoslovacia) 5:04,2.**

ISAKSSON 5,34 m — CEA MAI BUNĂ PERFORMANȚĂ MONDIALĂ DE SALĂ

Cu prilejul unui concurs atletic de sală disputat la Göteborg, sportivul suedez Kjell Isaksson a stabilit cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit în proba de săritură cu prăjina: 5,34 m. Cel mai bun rezultat anterior era de 5,33 m și îi aparținea americanului Bob Seagren.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București